

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

3

KVĚTEN/ČERVEN 2012 ~ 49. ROČNÍK ~ 15 Kč

TORZO SEMTINSKÉ LÍPY ZACHVÁTIL PLAMEN

Návrat

(Památce profesora Josefa Pekaře)

*Semtinská lípo, právě dnes by měla
v každém tvém květu zabzučeti včela,
dnes, právě dnes by měli zpívat ptáci
na černých větvích ve tvé koruně
a jeden básník, prsty na struně,
pomýšlet měl by na kasaci.*

Jaroslav Seifert

Když mne v sobotu 26. května kolem sedmé ranní probudil hlasitý jekot sobotecké sirény, která svolávala k výjezdu hasiče z přilehlého okolí, zmohl jsem se jen na krátkou kletbu adresovanou nezodpovědnému původci požáru. V tu chvíli jsem ještě netušil, že proudy z hasičských hadic budou za pár okamžiků skrápět torzo Semtinské lípy, pozůstatek stromu, který svým větlem dlouhá léta přesahoval hranice české kotliny.

Přestože před dvanácti lety, kdy strom neodolal úderu mohutné vichřice, jsem Semtinskou lípu znal pouze z Šrámkových básní, svými návštěvami pozůstatků tohoto velkolepého díla přírody jsem si k nim během posledních pár let vytvořil jisté pouto. Informace o tom, že požár zachvátil právě torzo prastaré lípy, mne proto – podobně jako valnou většinu jejích příznivců – také značně rozhořčila. Hloupost člověka někdy nezná mezí. Ačkoliv policie případ stále vyšetřuje, zřejmě málokdo pochybuje o tom, že ke vznícení torza došlo bez lidského přičinění. Jistě ne náhodou

foto: Jan Douda

vzplálo torzo skoro na den přesně 12 let od chvíle, kdy se Českým rájem prohnala ničivá vichřice. Mohu se snažit sebevíc, ale motivaci žháře k takovému činu si vysvětlit nedokážu. Kam až musí zajít lidská zloba, aby byl někdo podobného skutku schopen? Věřím, že spravedlnost není slepá a tento vandal a jemu podobní budou jednou po zásluze potrestáni.

Zdeněk Mrkáček před jedenácti lety napsal v publikaci věnované Semtinské lípě (ZO ČSOP Křižánky, 2001) mimo jiné následu-

jící: „Odpovědnost za její budoucnost je otázkou cti naší generace našich pokračovatelů. Lípo, nedej zahynouti nám, ni budoucím.“ Myslím, že k tomu není třeba cokoli dodávat. Doufejme, že iniciativy směřující k opětovné záchraně stromu pomohou Semtinské lípě přežít a za pár desítek let z popela třeba zase vyroste výhonek, který by nám dodal naději, že její bohatá historie může pokračovat nejen v podobě sousední mladé nástupkyně.

Jakub Novosad

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

18. 6.	17:00	Městské divadlo
24. 6. – 15. 7.		zámek Humprecht
25. 6.	17:00	sál spořitelny
30. 6. – 7. 7.		Sobotka
30. 6.	19:30	sokolovna
1. 7. – 7. 7.		Šolcův statek – Galerie Karla Samšiňáka
4. 7.	22:00	zahradu Šrámkova domu
7. 7.	7:00	náměstí
7. 7. – 17. 8.		Šolcův statek – Galerie Karla Samšiňáka
13. 7.	19:30	zámek Humprecht
22. 7.	14:00	zahradu Šolcova statku
3. 8. a 4. 8.	19:00	zámek Humprecht

VYSTOUPENÍ TANEČNÍHO ODDĚLENÍ sobotecké ZUŠ
VÝSTAVA Fotografie Hany Prskavcové a verše Josefa Prskavce
ZÁVĚREČNÝ KONCERT MLADÝCH KLAVIRISTŮ sobotecké ZUŠ
ŠRÁMKOVA SOBOTKA 56. ročník festivalu českého jazyka a literatury
KORESPONDENCE V+W divadelní představení
VÝSTAVA grafik Bohuslava Reynka
ALOIS NEBEL slavnostní otevření letního kina
TŘEŠŇOVÝ JARMARK regionální produkty, rukodělné výrobky a další
VÝSTAVA obrazů a grafik Ludmily Jandové
KONCERT operních árií
BESEDA s herečkou Hanou Maciuchovou
JAZZ H FACTOR jazzový koncert

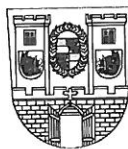

RADNICE INFORMUJE

Usnesení z 12. veřejného zasedání zastupitelstva města Sobotky, které se konalo dne 5. 4. 2012 v 18.00 hod. ve velkém sále spořitelny v Sobotce

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. revokaci usnesení z 11. VZ ZM ze dne 21. 2. 2012 v bodu I. odst. 2. tak, že vlivem vyřazení položky „ostatní příjmy z finančního vypořádání minulých let“ ze strany příjmů a jejím zařazením na stranu výdajů se znaménkem mínus, se částka 36 959 tis. Kč nahrazuje částkou 35 381 tis. Kč a částka 36 115 tis. Kč nahrazuje částkou 34 537 tis. Kč;
2. rozpočtové opatření č. 1/2012 - úprava rozpočtu k 31. 3. 2012 v celkové částce úprav 1 203 280,- Kč v příjmové i výdajové části, tedy upravený rozpočet na straně příjmů v celkové částce 36 584 280,- Kč a na straně výdajů v celkové částce 35 740 280,- Kč;
3. podle ust. § 85 písm. f) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, prominutí pohledávky vůči TJ Sokol Sobotka, vzešlé ze smlouvy o půjčce ze dne 24. 11. 2011 ve výši 170 tis. Kč;
4. upravit návrh sportovní komise na rozdělení finančních příspěvků sportovním klubům a spolkům tak, že částka pro TJ Sokol Sobotka se z částky 80 tis. Kč mění na 10 tis. Kč a rezerva se z částky 15 tis. Kč mění na 85 tis. Kč;
5. rozdělení částky 385 tis. Kč jednotlivým subjektům dle upraveného návrhu s tím, že příspěvky budou spolkům poskytnuty na základě písemných smluv, přílohou smlouvy bude vzor vyúčtování příspěvku, které spolky předloží po skončení roku;
6. prodej části p.p.č. 618/33, k. ú. Sobotka, dle GP č. 900-133/2009 ze dne 25. 6. 2009 nově označenou jako p.p.č. 618/112, zahrada, o výměře 169m² k. ú. Sobotka Václavu Kunstovi a Zuzaně Pajkrtové, Na Benešově 249, za cenu 18 304,- Kč + náklady spojené s prodejem;
7. prodej části p.p.č. 63, zahrada, o výměře 124m² a části p.p.č. 2889, ost. plocha, o výměře 208m² vše k. ú. Sobotka, dle GP č. 954-18/2012 odsouhlaseného KÚ Jičín dne 23. 2. 2012 pod č. 168/2012 nově označenou jako:
 - p.p.č. 63/2, zahrada, o výměře 67m² a p.p.č. 2889/4, ost. plocha, o výměře 33m², vše k. ú. Sobotka, manž. Vladimírovi a Janě Volkovým, Praha 5, Plzeňská 2822/224;
 - p.p.č. 63/3, zahrada, o výměře 54m² a p.p.č. 2889/3, ost. plocha, o výměře 46m², vše k. ú. Sobotka, pí Květoslavě Mrhálkové, Sobotka, Šafranice 19;
 - p.p.č. 2889/2, ost. plocha o výměře 100m², k. ú. Sobotka, manž. Zdeňkovi a Ing. Ludmile Ajchlerovým, Sobotka, Malé náměstí 204, vše za cenu dle znaleckého posudku + náklady spojené s prodejem;
8. přidělení dotace Programu regenerace MPR a MPZ ČR na rok 2012 podle návrhu Pracovní skupiny Programu regenerace MPZ Sobotka a to pro: Město Sobotka - dům č.p. 6 nám. Míru, Sobotka - oprava střechy – 655 tis. Kč a dofinancování akce v souladu s podmínkami dotace z rozpočtu města v celkové částce 745 tis. Kč;
9. smlouvu o dílo č. 202103 mezi městem Sobotka jako objednavatelem a společ. Silnice Jičín a.s., Hradecká 415, Jičín, IČO: 46504788 jako zhotovitelem na provedení díla „Sobotka, ulice Zahradní a Bezručova“ za cenu 4 595 040,70 Kč včetně DPH;
10. podání žádosti KB o investiční úvěr bez zajištění na provedení díla rekonstrukce místní komunikace Sobotka, ulice Zahradní a Bezručova v max. výši 4 mil. Kč, s pevnou úrokovou sazbou max. 4,1% p.a., s dobou splatnosti max. 5 let, s nulovou výší poplatku za zpracování, vyhodnocení a realizaci a s výší poplatku za rezervaci zdrojů max. 0,5% p.a.;
11. smlouvu o dílo č. 02176 mezi městem Sobotka jako objednavatelem a společ. Stavoka Kosice a.s., Kosice 116, Chlumec nad Cidlinou, IČ: 25275119 jako zhotovitelem na provedení díla „Vodovod Staňkova Lhota“ za cenu 2 990 736,31 Kč včetně DPH;
12. přílohu č. 2 ke smlouvě č. 054/KS Teplo/19.09.08/SOB - dohoda o ceně a platebních podmínkách č. 1/2012 mezi městem Sobotka jako odběratelem a Trigadem, s.r.o. Praha jako dodavatelem;
13. prominutí pohledávky podle ust. § 85 písm. f) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů – poplatku z prodlení ve výši 40.169,- Kč pí Lence Hodáčové a p. Viktoru Hodáčovi, oba bytem Sobotka, Krátká 122.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání finančního výboru ze dne 3. 4. 2012.

III. Zastupitelstvo nevzalo na vědomí:

1. zápis z jednání kontrolního výboru ze dne 22. 2. 2012 a ze dne 29. 3. 2012 a uložilo kontrolnímu výboru jeho doplnění o stanoviska dotčených osob nebo orgánů města do příštího zasedání zastupitelstva.

IV. Zastupitelstvo zrušilo:

1. bod I. odst. 4. usnesení z 8. VZ ZM ze dne 1. 11. 2011.

**Usnesení z 13. veřejného zasedání zastupitelstva města Sobotky,
které se konalo dne 15. 5. 2012 v 18.00 hod. ve velkém sále spořitelny v Sobotce****I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:**

1. závěrečný účet města za rok 2011 včetně výkazu pro hodnocení plnění rozpočtu územních samosprávných celků a zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření města Sobotka za rok 2011 ze dne 8. 3. 2012 a vyjadřuje souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad;
2. rozpočtové opatření č. 2/2012 - úprava rozpočtu k 10. 5. 2012 v celkové částce úprav 254 180,- Kč v příjmové i výdajové části, tedy upravený rozpočet na straně příjmů v celkové částce 36 838 460,- Kč a na straně výdajů v celkové částce 35 994 460,- Kč;
3. půjčku z Fondu rozvoje bydlení pro rok 2012 pro žadatele:
Jiří Votruba – modernizace koupelny a obnova fasády domu č.p. 306 Tyršova ul., Sobotka, ve výši 100 tis. Kč s podmínkou dodržení postupů daných stavebním zákonem a pravidly pro poskytování půjček;
4. přijetí přidělené dotace Programu regenerace MPR a MPZ ČR na rok 2012 podle návrhu Pracovní skupiny Programu regenerace MPZ Sobotka a to pro: Město Sobotka - dům č.p. 6 nám. Míru, Sobotka - oprava střechy – 453 tis. Kč a dofinancování akce v souladu s podmínkami dotace z rozpočtu města v celkové částce 453 443,- Kč;
5. smlouvu o dílo č. 56/2012 mezi Městem Sobotka jako objednatelem a spol. FAST střechy s.r.o., Smetanova 2065, Náchod, IČ:27537676 jako zhotovitelem na akci „Oprava zastřešení objektu č.p. 6 v Sobotce (nám. Míru)“ za cenu 906 443,- Kč včetně DPH;
6. smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu KHK ve výši 1 500 000,- Kč na stavbu „Vodovod Staňkova Lhota“ mezi Městem Sobotka jako příjemcem a KHK, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové jako poskytovatelem;
7. dodatek ke smlouvě o dílo ze dne 7. 1. 2008 pro zpracování vyhodnocení vlivů ÚP Sobotka na ŽP mezi Městem Sobotka jako objednatelem a Ing. arch. Karlem Novotným, Brožíkova 1684, Hradec Králové 12, IČO 44385803 jako zhotovitelem, za částku 186 000,- Kč vč. DPH.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání kontrolního výboru ze dne 22. 2. 2012, 29. 3. 2012 a 10. 5. 2012;
2. zápis z jednání finančního výboru ze dne 11. 5. 2012;
3. závěrečný účet za rok 2011 včetně výkazu pro hodnocení plnění rozpočtu dobrovolných svazků obcí a zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření DSO Mikroregion Český ráj za rok 2011.

III. Zastupitelstvo ukládá:

1. místostarostovi a vedoucímu technického střediska a sběrného dvora ve spolupráci s radou města a MěÚ připravit vnitřní organizační a pracovněprávní předpisy potřebné pro provoz TS a SD a to do konce září tohoto roku;
2. finančnímu výboru čtvrtletně informovat zastupitelstvo o hospodaření města;
3. kontrolnímu výboru a finančnímu výboru předkládat zastupitelstvu podrobné zprávy o provedených kontrolách včetně zpracování vyjádření a stanovisek dotčených orgánů města a návrhů na přijetí opatření;

IV. Zastupitelstvo zrušilo:

1. bod III. odst. 8. usnesení z 3. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotka ze dne 10. 2. 2011;
2. bod I. odst. 8 usnesení z 12. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotka ze dne 5. 4. 2012.

Stanislav Tlášek – starosta

Oprava Bezručovy ulice a horní části Zahradní ulice

Ve čtvrtek 24. 5. začala firma Silnice Jičín a.s. s kompletní opravou ulice Bezručova a horní části Zahradní ul. (u bytovek). Rekonstrukce obou ulic, vč. chodníků a parkovacích míst bude hotová do konce srpna 2012. V průběhu rekonstrukce dojde k částečnému omezení provozu a zároveň bude částečně omezeno parkování. Město Sobotka tímto žádá obyvatele Bezručovy ul. a bytovek v Zahradní ul. o vstřícnost a pochopení při řešení možných komplikací souvisejících s rekonstrukcí. Děkuje.

Konkursní řízení na místo ředitele/ředitelky základní školy a mateřské školy

Dne 31. 5. se na Městském úřadu v Sobotce uskutečnila dvě konkursní řízení. V první řízení vybrala komise, ve které byli zástupci zřizovatele (Města Sobotka), školské rady ZŠ Sobotka, pedagogů, České školní inspekce a Krajského úřadu Královéhradeckého kraje na místo ředitelky ZŠ Sobotka paní Mgr. Janu Knapovou, dosavadní zástupkyni ředitelky školy. Ve druhém řízení byla na místo ředitelky Mateřské školy Sobotka vybrána paní Věra Macounová, dosavadní ředitelka MŠ. Výsledky obou řízení schválila rada města na svém zasedání dne 7. 6.

Jan Janatka - místostarosta

K VÝROČÍ VĚSTNÍKU SOBOTECKÉHO

Kdyby nebylo německé okupace a následného vývoje po roce 1945, tak by se náš časopis asi jmenoval Věstník sobotecký a slavil by v letošním roce 120. výročí svého trvání. Protože ho však okupanti v roce 1942 zastavili a po válce nemohl být v důsledku zákazu agrární strany a všech jejích organizací a tiskovin obnoven, bylo Sobotecko řadu let bez vlastních novin, i když jsme se od konce 50. let minulého století o povolení místního časopisu marně snažili. Až v roce 1964 se to po několika předchozích krátkodobých pokusech podařilo ve formě Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

Ale vraťme se o 120 let zpátky. Český tisk nejrůznějšího zaměření, formátu a periodicity vychází nejen v Praze a dalších velkých městech, ale zabývá se i na venkově. Vycházejí regionální noviny a nejrůznější místní, spolkové, náboženské a jiné časopisy. Mezi častými vydavateli jsou také hospodářské spolky. Ten pro okres sobotecký existoval od roku 1883, ale teprve roku 1891 začal vyvíjet bohatou a záslužnou činnost. A jednou z jeho prvních akcí bylo založení vlastního tiskového orgánu, jímž se stal od roku 1892 Věstník Hospodářského spolku pro okres sobotecký, jenž měl od

počátku v záhlaví uvedeno, že má být citován jako Věstník sobotecký.

Připomeňme si nejprve několik jmen, dat a technických údajů z jeho historie. Citační název Věstník sobotecký zůstal po celou dobu existence, jen ve svém plném názvu se obměňoval: od 5. čísla 1894 to byl Věstník hospodářských spolků v okrese /okrese/ soboteckém (to proto, že existovaly i hospodářské spolky na Všebořsku a v Dlouhé Lhotě); od roku 1920 Věstník hospodářského skladištního družstva v okrese soboteckém (od 9. čísla 1929 zmizelo z názvu slovo skladištního, od konce roku 1938 přibývalo slovo a výrobního).

Podle názvu snadno poznáme i majitele a vydavatele: byl to zprvu Hospodářský spolek, od roku 1920 Hospodářské družstvo v Sobotce, které několikrát měnilo název (skladištní, výrobní apod.)

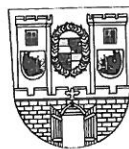
Časopis vycházel první dva roky – 1892 a 1893 – jako dvouměsíčník, od roku 1894 jako měsíčník, přičemž v roce 1935 a 1940 měl vždy 13 čísel. Poslední 52. ročník měl v roce 1942 jen 8 čísel, pak se jako 9. číslo objevil už jen dvoustránkový list označený jako číslo 9 se zprávou o zastavení časopisu. V číslování ročníků

byl přeskočen ročník 22, takže po ročníku 21. z roku 1912 následoval v roce 1913 ročník 23. Celkem tedy existuje podle číslování 52 ročníků, ve skutečnosti jich je 51. Od roku 1892 do roku 1918 byl tištěn i titulní list a obsah ročníku.

Počet stránek v ročníku kolísal mezi 184 a 320. Výjimkou byly opět první dva ročníky se 104 a 110 stránkami, rok 1918 se 160 stránkami a nedokončený poslední ročník se 182 stránkami. Formát zůstal po celou dobu vycházení časopisu stejný: 16x24 cm. Počet výtisků nebyl uváděn.

Roční předplatné bylo zprvu 1 zlatý, v roce 1904 bylo změněno na 2 koruny, pak pomalu stoupalo až na 18 korun roku 1942.

Jako příloha časopisu vyšlo několik cenných tisků: v letech 1911–1918 Paměti Sobotky od jejího založení až po rok 1875 od Antonína Vojtěcha Sakaře (436 s.), roku 1927 katalog Okresní výstava v Sobotce 21.–29. srpna 1927 (32 s.) a roku 1931 článek Husitský kostelíček na Křižánku a jeho zkáza od Josefa Pícky (26 s.). Z drobných tisků vyšla roku 1932 fotografie Josefa Bureše, roku 1936 zvláštní otisk článku O našem Humprechtu od Miloše Peldy a roku 1937 zvláštní otisk

ankety Pro záchranu Humprechta. Projev čelných osobností pro záchranu Humprechta a roku 1941 zvláštní otisky studie O soboteckém hodináři Prokšovi od Miroslava Vlacha a veršů Františka Stuchlíka Písníčky domova (37 s.). Pro úplnost připomeňme, že roku 1947 vydal „Sobotecký věstník“ v redakci Václava Frýby sborník k sedmdesátinám Fráni Šrámka Básník mezi námi (75 s. a 13 fotografií).

Časopis začala tisknout firma František Hoblík v Pardubicích, od 6. čísla 2. ročníku firma Kabátník a spol. v Jičíně a její místní pokračovatelé Ladislav Sehnal a Bedřich Outrata (od č. 5/1898), samostatně Bedřich Outrata (od č. 4/1900) a Karel Hylský (od roku 1909). Od č. 10/1919 převzala tisk až do konce existence časopisu sobotecká tiskárna Čepelák a Bartoň, po postupné změně majitelů nakonec známá jako firma Leopold Lažan. Kvalita papíru i tisku se měnila.

Zbývá nám ještě představit redakci. Časopis založil a prvním redaktorem byl mladý sobotecký učitel František Donát. Ten však zemřel 5. 2. 1894, redakci dalších dvou čísel vedl okresní starosta František Havlík a od č. 5/1894 ji převzal učitel Václav J. Luštický. Ten nemohl po přeložení do Libošovic na svěšený úkol stačit, a tak se od č. 12/1896 stal redaktorem další sobotecký učitel Josef Bureš, který časopis úspěšně vedl až do své smrti 8. 6. 1932. Posledním redaktorem Věstníku byl v letech 1932-1942 učitel Václav Frýba.

Do roku 1903 existovala také jakási redakční rada. Tvořili ji kromě jmenovaných redaktorů poslanec Jindřich Maštálka (1892-1894), okresní tajemník Jan Mach (1892-1899), notář Ladislav Kovář (1895-1901), sobotecký učitel Metoděj Bejr (1895-1903), učitel ze Všebořska Leopold Švandrlík (1895-1903), ředitel hospodářské školy v Chlumci Karel Šafránek (1900-1903) a mladý právník Veleslav Koublé (1902-1903).

Koncem roku 1903 přestala redakční rada fungovat: Donát, Mach a Kovář zemřeli, Maštálka a Havlík měli plno jiné práce, Luštický, Bejr, Švandrlík a Šafránek působili mimo Sobotku stejně jako Koublé – a tak Bureš i potom Frýba redigovali časopis sami.

Politické tendence se ve Věstníku téměř neprojevovaly, i když vliv agrární strany byl nesporný. Časopis zaznamenával dění v celém okrese, nejvíce zpráv bylo ze Sobotky. Jeho cílem byl hospodářský pokrok, takže tiskl své vlastní i převzaté články a rady zemědělských odborníků, veterinářů, včelařů, právníků apod. Hlavní pozornost byla věnována stavbě železnice, dolnobousovskému cukrovaru, melioračním pracím na Klenici, Mrlině i na přítocích Žehrovky, elektrifikaci a telefonizaci okresu, hospodářským přednáškám, živelným pohromám a požárům atd.

Další oblastí zájmu byl současný život, okresní a obecní samospráva, hasičství a s ním spojené samaritánství, okresní peněžnictví a pojišťovnictví. Zde nechyběly ani výroční zprávy a bilance. Třetím úsekem náplně časopisu byla kultura, školství, náboženství a vlastivěda. Poměrně často se setkáváme s verši (František Soukal, František Stuchlík, Joža Zindr, Vilém Peča aj.).

Samozřejmě nechyběly hospodářské inzeráty a osobní zprávy, které někdy zabíraly až polovinu čísla. Kresby nebo plánky se objevovaly výjimečně, hlavně v inzerátech, fotografie byly otiskovány od roku 1927, více až v posledních letech.

Vyjmenovávat jednotlivé spolupracovníky by bylo těžké. Byl by to dlouhý seznam domácích i cizích odborníků, ovšem množství příspěvků bylo nepodepsaných a drobné zprávy si psal redaktor obvykle sám. Přispívali funkcionáři hospodářských spolků, pracovníci Okresního výboru a Okresní záložny hospodářské, učitelé, činovníci hasičských sborů atd.

Asi nejceněnějšími zůstávají vlastivědné články. Psali je Antonín Vojtěch Sakař, Jindřich Gustav Maštálka, Jaroslav Pažout, Josef Bureš, František Pískač, Gabriela Mačenkova, Jaroslav Pelda, Josef Hanuš, Jaroslav Macoun, Josef Šulc, dokonce přispěl i univ. prof. Josef Vítězslav Šimák. Později Jaroslav Šulc, Václav Hejn, Miloš Pelda, Václav Peča, Jan V. Šolc, František Duchoň, Václav Macoun, Miroslav Vlach, Josef Barkman, Vladimír Šulc, Josef Ort atd.

Předmětem zájmu byly dějiny, památky, národopisná výstava, muzeum,

kroniky, knihovny, hudební život, kina, osvětová činnost, turistika, práce spolků (např. Sokol, Jeřábekovo družstvo, Sdružení studujících soboteckých), slavní rodáci v čele s Václavem Šolcem a Fráňou Šrámek a pozoruhodné rodácké sjezdy. Často byla věnována pozornost prof. Josefu Pekařovi a Karlu V. Raisovi, z politiků Antonínu Švehlovi a Bohumíru Bradáčovi. Nezapomínalo se na životní jubilea a nekrology známých občanů a rodáků. Cenné zůstávají vzpomínkové články Josefa Pícka, Antonie Allárové, Jana Prokeše, Ladislava Nováka, Ferdinanda Mačenky a mnoha dalších.

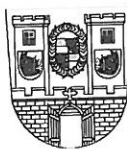
Věstník měl samozřejmě i problémy. Mezilidské vztahy působily, že se mnohý autor odmítl, že se občas nepsalo o činnosti některého spolku apod. Václavu Frýbovi dalo velkou práci udržet neutralitu ve sporech pražského Kruhu rodáků a členů Mladé Sobotky.

Své padesátiny oslavil Věstník sobotecký trochu předčasně, zato však důstojně v 1. čísle roku 1940. Veršovanou zdravici poslal Fráňa Šrámek, srdečnými články časopis pozdravili Miloš Pelda, Jan Prokeš, Jan V. Šolc, Josef Pícek a další. I redakce, tedy Václav Frýba, připomněla předchozí redaktory, připravila stručný přehled vývoje Věstníku a na způsob bibliografie Padesátiletý kalendář, tedy přehled hlavních příspěvků. Tehdy nikdo netušil, že časopisu zbývají necelé tři roky života...

Jako motto obsahovalo každé číslo od 1. ročníku do konce roku 1939 heslo: Vzděláním, prací a šetrností i domáháním se práv a žádoucí ochrany k blahobytu a lepší budoucnosti!. Od roku 1940 ho nahradilo motto nové: Pro rozkvět našeho krásného Sobotecka. Můžeme konstatovat, že se časopis snažil po celou dobu své existence obě hesla důsledně naplňovat.

Celkově lze na Věstník sobotecký a všechny, kteří ho dělali, vzpomínat s úctou a obdivem. Je v něm padesátiletý život Sobotecka. Je potřeba a užitečné se k němu vracet.

Karol Bílek

CO JE U NÁS NOVÉHO? S PŘÍCHODEM JARA STOUPÁ AKTIVITA SOBOTECKÝCH BARÁČNÍKŮ

Snad by se mohlo někomu zdát, že sobotečtí baráčníci usnuli na vavřínech a nevyvíjí žádnou činnost. Opak je naštěstí pravdou. Jenom jsme o sobě nedali širší veřejnosti vědět, což napravujeme tímto článkem. Co všechno máme za sebou? Tady je přehled.

Konšelé se od nového roku schází na svém zasedání pravidelně první středu v měsíci. K setkání si propůjčujeme prostory hasičské klubovny. Tam plánujeme dny příští, zadáváme úkoly a hodnotíme akce, které už proběhly. Protože naše členská základna je poměrně široká, k 1. 4. evidujeme 146 baráčníků, takže každý měsíc někdo slaví své životní jubileum.

A právě jednou z mnoha činností je návštěva u našich jubilantů a zasloužilých členů. K nim gratulanti chodí s přáním a malým dárkem, ale především potěšit a zavzpomínat „na mládí“. Možná je to velká chyba, že z těchto setkání nevznikají zvukové záznamy, protože žádné písemné sdělení vám nenahradí autentičnost přímé řeči pamětníků, kdy vám jsou schopni popsat historické události a zajímavě vyprávět o životních osudech svých i dalších soboteckých občanů. Odchodem těchto pamětníků se nejspíše všechno zapomene.

Hned v lednu se naše tetičky společně s dobrovolnicemi zapojily do Tříkrálové sbírky. Ta pravá zima s teplotami hluboko pod bodem mrazu a s nadílkou sněhu přišla do našich krajů až v měsíci únoru. Terén pro chůzi byl hodně špatný, nechtěli jsme našim konšelům přivodit úraz, a proto vedení Obce rozhodlo, že konšelské zasedání uspořádáme v kavárně „V maštali“. Tuto změnu přijali konšelé s nadšením, protože po práci jsme se mohli odměnit dobrým jídlem i pitím z nabídky. V tomto zimním období se dodržuje řada dochovaných tradic a zvyků. Především je to masopust, který vyvrcholí domácí zabižkou, masopustním průvodem a rejem maškar. Ani my jsme nezůstali stranou a společně s pracovníci Charity jsme uspořádali Maškarní rej. Obyvatelé DPS i naši členové se oblékli do masek a užili si tance a zábavy. Pořádají se další vesel-

ce a plesy. Řada z Vás navštívila i hasičskou merendu a skvěle se na ní bavila. Naši zástupci přislíbili hasičům pomoc a vzali si službu v šatně. Jsme rádi, že alespoň tímto způsobem můžeme poděkovat hasičům za vstřícnost vůči nám, za to, že nám dovolili zasedat ve své klubovně.

Bohužel nejen zábava a smích je součástí života. V této době se dost často setkáváme s tvrdou realitou, a to s podvodníky, převlečenými za zástupce obchodních firem, kteří nabízejí „kvalitní a levné zboží“ všeho druhu, se zloději a násilníky, do kterých byste to neřekli. Tato skupina lidí si pro svoji nekalou činnost vybírá především naše důvěřivé

seniory. Aby se každý z nás uměl bránit a čelit podvodným nabídkám a chránit se před násilím, to nám přišli názorně předvést příslušníci Policie ČR. Veřejnost si mohla vyslechnout různé příběhy lidí, kteří mají tuto neblahou zkušenost za sebou i poznat „figle“, které podvodníci nejčastěji používají vůči seniorům. Zhlédli jsme i instruktážní film. Tuto besedu pořádáme společně s Policií ČR každý rok, protože podvodníci přicházejí stále s novými nápady a opakování je matka moudrosti.

Po zimě se už každý těší na příchod jara. Prvními jarními svátky jsou Velikonoce. I letos se měl konat velikonoční jarmark. Organizátory jsme byli opět zvoleni k výrobě tradičního velikonočního pečiva. Chtěli jsme ho nabízet návštěvníkům jarmarku k ochutnávce. Tetičky začaly péci zdobené perníčky, zadělávat na mazance, Jidáše, beránky atd. Jen pár hodin před začátkem jsme se dozvěděli vlastním pátráním, že se nebu-

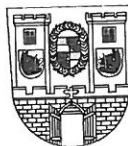
de konat nic. Přišlo nám to jako velká škoda, protože loňský jarmark se vydařil a nic nenasvědčovalo tomu, že by to letos mělo být jinak. Tak snad příště.

Jaro je v plném proudu, příroda se zbarvila do všech barev malířovy palety. Připomněli jsme si další z mnoha lidových tradic a zvyků. Například pálení čarodějnic. Nad krajinou, v podvečer tradičního pálení čarodějnic, se na obzoru objevily letící roje podivně vyhlížejících žen. Roj zamířil k DPS a přistál na zahradě. Pak propukla divoká zábava. Čarodějnice tančily, ozýval se zpěv i bujarý smích. K jídlu se opékaly buřty a doplňovaly se tekutiny. Tak to vypadalo, když se zapojila fantazie. Čarodějnice byly ve skutečnosti naše do kostýmů převlečené tetičky místní obyvatelé a pracovníci Charity. Touto zábavou oslavily poslední dubnový den.

Soboťáci už si určitě zvykli na májku. Pentlemi ověšená bříza - májka - se stala již tradiční ozdobou náměstí. Svými nazdobenými větvemi, které se pohybují ve větru, zdraví domácí a vítají návštěvníky našeho města. Ani letos jsme o tuto tradici naše spoluobčany nepřipravili a za pomoci pracovníků Technických služeb májka stojí na svém tradičním místě. V mnoha obcích i městech po celý měsíc květen probíhají veselice a tradiční Máje.

S velkým potěšením naše tetičky přijaly pozvání od MěÚ ke slavnostnímu přivítání narozených občánků. Protože jde o významnou událost v životě celé rodiny, oblékají si tetičky národní kroje. Jako sudičky přejí nad kolébkou malému dítětku štěstí, zdraví a bohatý život a v duchu doufají, že třeba jednou tento malý občánek rozšíří naše baráčnické řady.

Co by to bylo za jarní období, kdybychom pro naše členy a příznivce neuspořádali jarní výlet. Veškerou přípravu na sebe bere švandymistrová teta Pažoutová, která od první do poslední minuty naplánuje výletní den, takže my účastníci už jenom nastoupíme do autobusu a necháme se vést a užíváme si program, který je pro nás připraven. Tentokrát naše cesta vedla na zámek Benátky nad Jizerou. Prohlédli jsme si zámecký

park, pokochali se výhledem do okolí a zamířili do Muzea hraček. Prohlídka vystavených exponátů nás vrátila do dětských let. Každý si tam našel tu svoji dětskou hračku, která ho provázela bezstarostným obdobím života. Dalším cílem byl zámek Brandýs nad Labem. Jako průvodce nám byl přidělen místní historik a archeolog. Jeho výklad byl nesmírně zajímavý a jeho vědomosti obrovské. Věděl snad o každém prostoru, obrazu, nábytku, malbě na stěnách, snad i hřebíku ve zdi. Všechny věci tam mají svůj zajímavý příběh. Sám je velkým nadšencem do zbraní a jejich sbě-

ratelem. Z plánované hodinové prohlídky byla nakonec hodinu a půl trvající zajímavá přednáška. Po nabytých vědomostech nám pěkně vyhládlo a tak jsme se přemístili do místní restaurace na oběd. Po dobrém jídle jsme nabrali směr lázeňské město Poděbrady. V přístavu už na nás čekala výletní loď Král Jiří. Kapitán s námi podnikl plavbu po Labi směrem k Nymburku. Během plavby jsme si mohli vychutnat kávu, zmrzlinový pohár a další dobroty. Plavba trvala hodinu a měla na všechny pasažéry uklidňující účinek.

Město Poděbrady bylo posledním cílem našeho jarního putování. V plánu sice byla ještě návštěva Biofarmy Košík, ale především mužská část spěchala domů fandit našim hokejistům v boji o postup do finále MS.

Takto bohatý je baráčníký život. V následujícím období nás čekají další akce. Na všechny si Vás dovolíme pozvat a budeme o nich informovat.

Na viděnou se těší baráčníci ze Sobotky.

MALECHOVICKÁ POUŤ

Je to neuvěřitelné, ovšem kdo nevěří, ať tam běží. Nebo když nechce běžet, ať se tam dojde přesvědčit důstojným krokem dávných poutníků. Kam? Do Malechovic na pouť. Stojí to za tu minimální námahu. Kdo je obzvláště pohodlný, může jet autem nebo vláčkem.

Jako poutní místo byste ale Malechovice v dávných dobách marně hledali. Ze Sobotecka se putovalo za zpěvu nábožných písní do Nepřívěce, do Vlčího Pole, na Vyskeř, na Tábor atd. V Malechovicích žádný kostelíček, kapličku či zázračnou sošku nebo studánku nemají. Nemají tu ani obecní úřad a počet stálých obyvatel již klesl pod dvacet. Ale mají tu paní Alenu Pospíšilovou a její rodinu. Alena je knihovnicí, kronikářkou, ale především neprekonatelnou inspirá-

torkou nejrůznějších kulturních akcí. V Sobotce, v Jičíně, v Libošovicích, ale i doma, v maličkých Malechovicích. Dovede pro své nápady získat rodinu, sousedy, známé, trampy, rodáky i chalupáře. A tak (kromě jiného) měli sjezd rodáků, mají „malechovické“ číslo jičínských Muzejních novin, malechovického draka, malechovickou vlajku, řadu akcí pro děti atd.

A mají také malechovickou pouť, tzv. Jáníčkovskou – podle sochy sv. Jana Nepomuckého v zatáčce silnice pod Ždánkem. Letošní, již čtvrtá, se konala 19. května. V hospodě Na Písku proběhla výroční schůze Občanského sdružení Malechovice, bylo zde k dispozici parkoviště, výborné jídlo a pití včetně domácích pouťových koláčů, promítaly

se regionální filmy, hrála Kyzivátova dechová hudba z Libáně, přítomní se mohli povozit kočárem taženým dvěma koníčky, pro děti hrálo loutkové divadélko Vodnickou pohádku a konala se tvůrčí dílna Zuzany Hofmanové (takže celý areál se hemžil různými barevnými větrníčky) atd. Byl zde i stánek s novými knížkami básníka Josefa Brože a cestovatele Petra Luniaczka, takže zájemci mohli získat i podpisy autorů. K tomu navíc objednali pořadatelé i příjemné slunečné počasí, takže návštěvy malechovické poutě nelitoval nikdo – snad kromě „sportovců“, kteří dali přednost televizi.

S poděkováním všem Malechovickým se na další jejich akce těší

Karol Bílek

O SÁZENÍ STROMŮ

Až půjdete Vesčí, zastavte se pod mohutným stromem před č. p. 15. Je to stříbrný topol, a to již nejméně třetí v pořadí na stejném místě.

Kdy byl zasazen první, to přesně nevíme. Ve staré pamětní knize se píše, že roku 1867 byl skácen na návsi před č. p. 15 stříbrný topol všeobecně zvaný „oliva“, který měřil okolo 16 loket, tj. 9 metrů a 60 centimetrů. Udělalo se z něj 37 sáhů dříví, tj. asi 11 m³, mimo otýpek. Za dva roky byl na tom místě vysazen topol nový, který sázel Václav Macoun z č. p. 15.

Jako člověk, tak i strom má vyměřený svůj život. Tento druhý stříbrný topol vévodil naší vesničce po celé století,

dožil se 108 jarních rašení. Byl to mlčenlivý svědek příběhů veselých i smutných. Pod jeho rozložitou korunou se scházeli sousedé k večerním posezením, pod ním procházely průvody slavnostní i pohřební. Jeho věk se bohužel nachýlil a roku 1976 byl skácen. Nebyl tak mohutný jako jeho předchůdce, měřil 7,80 metru v obvodu kmene a vysoký byl okolo 35 metrů.

Sázení topolu před č. p. 15 je „povinností“ vlastníků jmenovaného hospodářství, a tak opět dva roky nato, roku 1978, sázel na stejné místo opět stříbrný topol pan Jan Šimůnek ml. z č. p. 15. Po třiceti letech, roku 2008, jeho kmen ve výšce 1,2 metru měřil v obvodu 3,96 metru, není to tedy žádný drobeček.

21. července v roce 2006 přišla navečer velká bouřka provázená silným větrem. Do topolu uhodilo a blesk sjel z koruny po kmenu do země. Ozvala se ohlušující rána a kůra odletěla přes silnici až na špejchárek od č. p. 1 a poškodila trámy a lišty. Ošklivá rána se začala postupně zacelovat, když 5. října přišla v 15 hodin a 20 minut opět silná bouřka, do topolu znovu uhodilo a blesk sjel stejným místem do země. I přes tohle vážné poranění strom na jaře vyrašil a rána začala pomalu zarůstat.

Tolik z historie i současnosti jednoho stromu

Marie Šimůnková, kronikářka z Vesce

JIŘÍ HRAŠE - MŮJ UČITEL

„Pane a učitel můj ...“ – pravidelně takto začínala naše občasná korespondence s režisérem Jiřím Hrašou. Seznámili jsme se před čtyřiceti lety na pražské DAMU, když se mi tehdy jakýmsi omylem a zázrakem dohromady podařilo dostat se jako frekventant do postgraduálního kurzu divadelní pedagogiky a psychologie. Po zákazu profesionální činnosti v kultuře jsem tehdy začínal učit na Lidové škole umění, chtěl jsem se tedy o pedagogice dozvědět něco navíc a jedním z mých pedagogů se stal právě Jiří, aniž bych býval tušil, že ho vzápětí postihne stejný osud vydědence, pro změnu z rozhlasového studia. Velmi rychle jsme zjistili, že vysíláme a přijímáme na stejné vlně, ačkoli byl ode mne o dvanáct let starší. Od těch chvil jsme se potkávali častěji a častěji. Já jsem ho seznamoval se svými umělecko-pedagogickými plány, o které se on na oplátku živě zajímal. Diskutovali jsme o odborných i lidských problémech a hledali jsme cesty, jak se nenechat otrávit tím, kterým směrem se politický, ale i umělecký život v tehdejší Československu ubíral.

Na Šrámkově Sobotce jsme se setkali poprvé zřejmě v roce 1971, kdy jsem tehdy na tradičním Poetickém odpoledni „dirigoval“ společný přednes Šrámkovy básně Mládí zpívá v provedení východočeských recitátorů z několika měst a souborů. Zaujalo ho, že se někdo pokusil o jakýsi náznak voicebandu, tedy způsobu přednesu, který mu byl jako rozhlasovému režiséru a velkému cititeli avantgardního režiséra E. F. Buriana obzvláště blízký. Začal se o naši práci zajímat blíže a byl jedním z těch, které jsme nadchli v roce 1975 voicebandovým provedením Hrubínovy nádherné poemy *Jobova noc*, se kterým jsme na Wolkerově Prostějově rozdělili publikum na dvě části, zatímco Šrámkova Sobotka ji přijíala zcela jednoznačně. (Pravidelní účastníci festivalu si snad i po letech vzpomenu na pardubický SUP - *Studio uměleckého přednesu*. Založil jsem je v roce 1970 a od té doby jsme na ŠS jezdili pravidelně přes dvacet let).

Jiří byl profesionál každým coulem. Neodpustil jediný špatný akcent, neuznával jinou výslovnost, než precizní, a vždy tvrdil, že „co od básníka, od boha

jest, vše nad to od ďábla pochází“. Setkávali jsme se na mnoha přehlídkách, často pak společně i jako porotci. Měl například rád detailně ve shodě s autorovým záměrem vypracované přednesy úryvků z divadelních her, ať už monology nebo dialogy. Proto patřil k významným porotcům Cyranova kordu v Lomnici nad Popelkou a později i Pohárku SČDO, k jehož založení a hlavně dalšímu uměleckému vývoji přispěl nemalou měrou a radou. Rád bych při té příležitosti připomněl sborník, věnovaný právě této disciplíně a zmiňovaným soutěžím „*Mně sluchu popřejte...*“, který jsme společně sestavili a vydali, aby zmapoval historii a dramaturgii těchto soutěží.

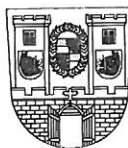
Jednou mi nabídl vlastní scénář. Jmenoval se „*Je slovo nad smrt, slovo nad zákon*“ a byla to montáž z veršů a myšlenek tehdy snad nejvýznamnějšího současného slovenského básníka Miroslava Války, Williama Shakespeara – a Karla Marxe. Pokoušel se ho několikrát uvést na veřejné produkci, ale vždy narazil na politickou cenzuru. Teoreticky proti Shakespearovi nikdo nic neměl, samozřejmě ani proti Marxovi, a už vůbec ne proti M. Válkovi, který byl v té době národním umělcem, ministrem kultury Slovenské republiky a členem ÚV KS Slovenska. Jenže Válkova epická báseň *Slovo mřila* už tehdy (v roce 1979) ve své podstatě proti normalizačnímu socialismu, že bylo s podivem, jak mohla u nás knižně vyjít. (Snad alespoň jeden možná ne zcela přesný citát, který mi v hlavě po tolika letech uvízl: „*Ne, řády ne. Lesk kovu, hedváb stužky. A potom doma vzlykat do podušky ze studu ... Jen dobré slovo stačí... a komunisté, co říkají strana, ale jenom já tím myslím, ať táhnou, odkud přišli. Život je sfoukne jako pěnu z piva...*“). Podařilo se nám s ní uspět v krajském kole recitačních souborů, protlačit se na mimosoutěžní seminář Wolkerova Prostějova a vrcholem mělo být – a také bylo – vystoupení v Pardubicích k výročí Vítězného února. Schvalováním soudruhům stačila jako záruka jména autorů, a tak si nás pro toto jubileum vybrali. V předních řadách publika seděli zasloužilí a právě ocenění milicionáři... Byl to malér jako hrom. Hned druhý den ráno jsem byl povolán na ideologické oddělení OV KSČ. A první otázka byla: „Co

jste to vybrali a předváděli?“ Odpověď: „*Verše soudruha Miroslava Války*.“ „*Kdo to je?*“, ozvalo se okamžitě. Pohotově jsem odvětil a vytáhl z kapsy nečekaný triumf. Dopis s hlavičkou ministra kultury SSR (Slovenské socialistické republiky) s poděkováním za úspěšnou inscenaci a přednes jeho veršů a vyjádřením lítosti, že jen velké pracovní zaneprázdnění autorovi brání přijet se na nás do Pardubic podívat, že nám však přeje mnoho uměleckých úspěchů a osobního štěstí. Soudruzi chvíli zkoumali pravost dopisu a nevěřili svým očím. Z chystané „pravdy“ však sešlo. Jak jsem se později dozvěděl, jeden z nich po mém odchodu řekl, že ten blázen (myslel tím samozřejmě mne) by byl schopen to tomu soudruhovi ministrovi napsat – a to si přeci, soudruzi, nemůžeme dovolit. Když jsem to Jiřímu zanedlouho poté vyprávěl, řval smíchy ještě hodně dlouho, protože o mé drzosti napsat slovenskému ministrovi, nevěděl.

Řadu let jsme tvořili spolu s ním, Danou Musilovou a Jiřinkou Hůrkovou nerozlučný kvartet lektorů, kteří se věnovali amatérským sólistům i kolektivům Středočeského kraje na cyklicky se opakujících seminářích v Poděbradech, tedy místě, které mu přirostlo obzvláště k srdci a odkud si později odvezl i řadu ocenění. Při té příležitosti mne také mimo jiné naučil pokoře. Sledovat, jak se poctivě věnuje i tomu nepříliš talentovanému jedinici, který určitě nebude v budoucnu patřit mezi laureáty významných soutěží, byl pedagogický zážitek. Zvláště, když člověk věděl, že tento režisér-pedagog na druhé straně vychoval celou řadu pozdějších opravdu vynikajících mladých režisérů či recitátorů.

Jiří měl rád klasiky a často se na ně odvolával. Ostatně svoje porotní či seminární vystoupení pravidelně zahajoval citátem ze slavného monologu Marka Antonia ze Shakespearova *Caesara* „*Přátelé, Římané, rodáci!*“ Zprvu mi nedocházel podtext tohoto oslovení a mnozí jsme ho chápali jen jako jakousi libůstku v klasikovi. Omyl, přátelé a rodáci, je v tom větší hloubka, než se na první pohled zdá...

Ale to všechno jsou vzpomínky na Jiřího umělce, režiséra, pedagoga,

porotce. Jenže on byl také báječný kamarád. Proto bych mu rád věnoval ještě jednu vzpomínku, jejímž autorem je moje žena Anna, která se s ním znala také řadu let, když se seznámili rovněž na Sobotce.

„Oduševnělé, ušlechtilé rysy obličej, vždy pečlivě upravené vlasy a vousy, bystré oči a tenké sevřené rty. Postava spíš drobná, oblíbené tričko, džíny, sako, v létě nezbytný slamák a v ruce spisový kufřík. To byl Jiří Hraše, tak jak jsem ho znala a potkávala na Šrámkových Sobotkách, Jiráskových Hronovech, na nesčetných seminářích a soutěžích mluveného slova.

Jedna osobní vzpomínka z počátku osmdesátých let. V té době jsme v Pardubicích bydleli nedaleko vlakového nádraží a žádná slovesná aktivita se bez Kučerových neobešla. Proto byl náš byt obvykle shromaždištěm před i po ukon-

čení akcí. A také v té době byli naši synové poměrně neposední a hluchí předškoláci.

Stalo se, že jednou Jiří přijel s velkým předstihem a nečekaně zazvonil u našich dveří. Dovářela jsem oběd a obě děti cosi neodkladně potřebovaly – zkrátka blázinec, jak vymalovaný od Erbena. Pozvala jsem příchozího dál a běžela zpátky do kuchyně. Ale než jsem stačila postavit vodu na čaj pro hosta, zavládlo vedle v pokoji zvláštní ticho. Koukám, Hraše sedí v křesle, po stranách naši rozverové, kteří mu očima visí na rtech. A Jiří Hraše četl svým neodolatelným timbrem a perfektní dikcí pohádku o tom, jak šlo šidlo na vandr. Zaposlouchala jsem se i já a oběd se dovařil až po pohádce.“

Naposledy jsme spolu mluvili letos těsně po Vánocích. Posílal jsem mu tradiční novoroční přání, a protože jsem

věděl o jeho těžké a v podstatě nepřemožitelné nemoci, bylo možná více osobní a citovější, než jindy. Za pár dnů nato jsme se ženou procházeli ztichlým odpoledním lesem pod Kunětickou horou a svátečně rozjímali. V tom zazvonil mobilní telefon a na displeji se k mému překvapení objevilo Jirkovo číslo. Překvapilo mne to, ale okamžitě jsem pochopil. Věděl – a chtěl se rozloučit. Byl to těžký rozhovor, když předem víte, že mluvíte s člověkem, kterého slyšíte asi naposled a už se s ním nikdy neuvidíte.

Slova nebyla důležitá. To přátelské spojení alespoň chvíli, tu poslední chvíli trvajících, bylo mnohem cennější... Po zbytek procházky jsme jen těžko hledali řeč o čemkoli. Věděli jsme, že brzy bohužel přijde zpráva poslední. A že už nikdy nebudu moci napsat dopis, který začne slovy: „pane a učiteli můj...“

Miloslav a Anna Kučerovi

LES, LOV A MYSLIVOST

je název výstavy, kterou si můžete do 8. června prohlédnout v Šolcově statku v Sobotce. Hojně navštěvená vernisáž proběhla 1. května. Mezi návštěvníky jsme mohli pozdravit i malíře Jiřího Boudy, který tu vystavoval v minulém roce.

Úvodní slovo se znalostí tematiky pronesl kurátor výstavy Ivan Kozel, za myslivce se pak ze vztahu k výtvarnému umění vyznal Čestmír Jung. Myslivci v zelených uniformách nejen poslouchali a přihlíželi, také troubili halali.

Program doplnily nejmladší děti ze Studia Šrámkova domu pod vedením Lady Blažejové pohybovým ztvárněním pohádky *O neposlušných kůzlátkách*.

Výstava je výběrem tvorby tužemských i zahraničních autorů 20. století, kteří se ve svém díle nějakým způsobem uvedeného tématu dotkli. Zahrnjuje nejen různé grafické techniky od dřevorytu přes litografii až po lept, ale i kresby.

MS

foto: Jitka Pírková

VZPOMÍNKA NA PROF. ALOISE JEDLIČKU (20. 6. 1912 - 13. 6. 2000)

V roce 2000 jsem se na stránkách Zpravodaje Šrámkovy Sobotky s prof. Dr. Aloisem Jedličkou rozloučil nekrologem, letos vzpomínáme stého výročí jeho narození. Není snad od věci připomenout, dříve než se podíváme na jeho vztahy k Sobotce, že patří k největším našim bohemistům. Česká mluvnice, v několika variantách, pro potřeby škol upravená na Stručnou mluvnici, uvádí jako autory Bohuslava Havráňka a Aloise Jedličku. V době, kdy akademik Havránek zastával četné funkce i politické, byl prof. Jedlička tím, kdo odváděl hlavní práci. Byl asi po-

sledním bohemistou, který zvládl zpracovat autorsky jednotitě celý český mluvnický systém. Ale jeho neméně důležitá zásluha byla pedagogická. Na pražské Pedagogické fakultě, pak Vysoké škole pedagogické a konečně Filozofické fakultě Univerzity Karlovy vychoval několik generací pedagogů – češtinářů. Ti si vždy vážili nejen jeho odbornosti, ale i lidskosti, toho, jak s pochopením přistupoval ke svým studentům, věda, že v době studií také dospívají, což jim někdy přináší i dost závažné problémy „nestudijní“. Se zájmem sledoval jejich další vývoj, jejich práci. Při-

pomínal třeba záslužnou činnost Zdeňka Svěráka a Miloně Čepelky, kteří byli jeho studenty na VŠP, i když pak šli jiným než pedagogickým směrem. Těžce nesl, když v listopadu 1991 uveřejnily Literární noviny článek Jaromíra Slomky Pravidla pravopisu po 17. listopadu, kde se o pana profesora (tehdy už téměř osmdesátiletého) nemístně a nevhodně otřel. Pana profesora tehdy rozladilo navíc i to, že redakce odmítla otisknout jeho vyjádření k článku.

Na Šrámkových Sobotkách přednášel vícekrát. „Vzpomínám na Václava

Hejna, kterého jsem měl velmi rád a na něhož živě vzpomínám ze své poslední přednášky v Sobotce ještě za jeho života,“ napsal mi v dopise (5/3 1985; V. Hejn zemřel 18. prosince 1974). A v jiném konstatuje: „*Měli jsme se rádi.*“

To jejich poslední setkání bylo v červenci 1974. Tématem ŠS byla Chvála jazyka. Prof. Jedlička svou přednášku o vývoji češtiny od roku 1945 uvedl vzpomínkou: „*Přijíždím přednášet na Šrámkovu Sobotku potřeť. Poprvé jsem vzdal hold památce Fráni Šrámka při zrodu této*

významné tradice výkladem o jazykovém bohatství Fráni Šrámka, podruhé jsem přispěl k vytváření tradice pro Šrámkovu Sobotku také příznačně – šíření jazykové kultury osvětlením základů spisovné výslovnosti.“ O Šrámkově Sobotce napsal v témž roce (1974) do *Naší řeči*. Pak tu byl v roce 1977 počtvrté, přednášel o Šrámkově jazyce ve vývoji jeho díla, toto téma pak zpracoval i pro Český jazyk a literaturu. – V roce 1979 jsme se s ním sešli „nad češtinou dneška“ a v roce 1983 tu přednášel, pokud vím, naposledy, na

téma o současném českém jazyce v televizi, rozhlasu a na jevišti. Přednáška byla pak otištěna ve sborníku *Jevištní řeč a jazyk dramatu* (Praha 1990).

Šrámkova Sobotka byla tedy pro prof. Jedličku i inspirací pro řádku jeho prací. Starší účastníci festivalu uchovávají pana profesora ve svých vzpomínkách i srdcích. Myslím, že tak významná, zásadní osobnost v naší současné bohemistice chybí.

Aleš Fetters

PŘED ŠEDESÁTI LETY, V ÚTERÝ 1. ČERVENCE 1952, ZEMŘEL NÁŠ MILÝ BÁSNÍK FRÁŇA ŠRÁMEK

Asi dva týdny před tím jsem maturoval, maturity bývaly až v červnu, a měl jsem ty nejkrásnější prázdniny. Po maturitě se asi skoro každý cítí uvolněně, div ne pánem světa. Pak ovšem velmi brzy pozná, že to tak světoborná událost nebyla...

Nevím, zda jsem se o Šrámkově úmrtí dověděl v den úmrtí nebo o málo později, ale když jsem zjistil datum rozloučení s básníkem, odjel jsem v úterý 8. do Prahy, kde jsem měl tu nejhodnější tetičku a u ní vždy azyl, abych se ve středu 9. července pokusil dostat se do Domu umělců – Rudolfinu, kde se „český lid rozloučí s mrtvým spisovatelem,“ jak se prýlo na oficiálním smutečním oznámení. Od osmi do desíti byla rakev vystavena, od jedenácti se konal obřad rozloučení. Něčeho podobného jsem se zúčastnil poprvé. Byl jsem tam včas, vešel jsem pokorně do hlediště, na jevišti byla rakev zahalená státní vlajkou, vše potaženo ne černě, ale jakousi tmavou bordovou látkou. Kolem rakve věnce a kytice, na pozadí básníkův portrét, iniciály FŠ a data 1877 a 1952. Prošel jsem kolem, koupit kytičku mne tehdy nenapadlo, a vyšel zase ven, tak jako všichni ostatní. Dostanu se v jedenáct na to rozloučení? Ale před Rudolfinem mě asi odhadl nějaký pán a dal mi „škartku“ – pozvánku Svazu spisovatelů na rozloučení. Úderem jedenácté jsem s množstvím dalších lidí vešel dovnitř a zůstal skromně kdesi vzadu. Jako venkovan jsem tam nikoho neznal.

Vedle rakve stála čestná stráž, asi spisovatelů, možná i jiných, zněla smuteční hudba, přicházeli herci praž-

ských divadel, aby přednesli Šrámkovy verše. Kdo všechno to byl, to si už nevzpomínám. Ale verše byly z těch nejznámějších: Kdybych byl pastevcem koní... a řádka dalších. Zazněla však třeba i dosud neznámá Ohni odevzdaný.

*„Až žár mne sloupá, oloupá
z přesmutné lidské slupky –
vráz změní se snad v koloucha,
poskočím hupky, hupky.*

*A kam by kolouch, kam by dřív,
do lesa, kampak jinam,
smrk z dálky na něj prstem kýv.
Nač se však rozpomínám?*

*Než kolouch jal se pelášet,
už dřív cos já zhlíd tady:
žár vydých ze mne obláček
a ten hned k lesu hajdy!*

*Než nad lesem se načechrá,
v pelišku kolouch prospí,
už dorazím tam snad i já,
poslouchat budem drozdy.*

*I přejme si jen: Šťastný sraz!
To slyším smát se sebe?
Les by tu byl, však sper to das,
což letní les, ten zebe?*

*To vše tu maloval jen mráz
a je to ... je to nebe?“*

Pak přistoupil s úklonou Vítězslav Nezval a přednesl projev: „Uprostřed léta, které oslavil nejkrásněji ze všech básníků a které nám připomíná všim jeho divukrásnou poezii, jitřním vzduchem

stinných míst, žárem kulminujícího slunce, lukami a splavy, ptačími hlasy a jejich nenapodobitelnou něhou, nejvíce však vroucími lidskými city, za které promluvil jednou provždycky, opouští nás básník, při jehož jméně všechno jhne a hlaholí křísťalovým zpěvem, zemřel nám náš milovaný Fráňa Šrámek. ... Učil nás žít, učil nás rozeznávat, co sladkého a krásného dává příroda a láska člověku ... Po dlouhá léta samotářsky skryt uskutečnil svým dílem věčné jaro, věčné léto a věčné mládí na zemi.“ To je úryvek z projevu, který byl pak uveřejněn v Literárních novinách, které ten rok začaly vycházet náhražkou za zastavené Lidové noviny. Nezvalova výstižná slova snad platí dodnes, jistě alespoň pro nás dříve narozené, jejichž mládí a dospívání Šrámkovy verše provázely.

V podvečer 9. července byly básníkovy ostatky „ohni odevzdány“ v pražském krematoriu. Urna byla pak uložena na soboteckém hřbitově v sousedství blízkých: „*Hluboce zašum, stromová harfo, / tu leží dědeček s bábou, / strýcové tři, však vy jste tu také, / desítky jiných...*“ Vrátil se mezi své, tam, kde si přál spočinout. A začíná-li letošní Šrámkova Sobotka právě ve výroční den básníkovy úmrtí, je na místě si básníka připomenout ještě alespoň těmi verši závěrečnými – „*ať krásný mne zpívá, / ať krásný mne dozpívá / hlas, / ať zním...!*“ Nám, co se po léta na začátku července v Sobotce scházíme, vskutku stále zní...

Aleš Fetters

KRAJANSKÉ HROBY

foto: Jana Ouředníková

9. června 1902 se v Plané narodila v rodině soudce Rouse dcera Marie. Rodina se přestěhovala do Jičína, kde Marie vystudovala roku 1921 reálné gymnázium a o rok později maturovala i na jičínském učitelském ústavu. Pak následovala obvyklá několikaletá pouť začínající učitelky po různých „štacích“, na nichž pobyla krátce jako „zástup“ za některého člena pedagogického sboru. V případě naší paní učitelky to byly dvě školy v Jičíně, Lomnice nad Popelkou, Dolní Bousov, Sobotka, Tuř a snad ještě další obce. Teprve v roce 1937 se dostala definitivně do Sobotky, kde učila na obecné škole do roku 1953. Byla výborná „elementaristka“, děti ji milovaly. Ovšem nezakrývala, že je věřící katoličkou – a tak na závěr své učitelské kariéry opět pu-

tovala na malé vesnické školy – roku 1953 na Roveň a roku 1955 do Samšiny. Roku 1951 se provdala za invalidního bývalého nájemce semtinského dvora Ing. Thoře (což možná rovněž vadilo nadřízeným), na penzi žila v Jičíně, kde je také její hrob.

Stovky jejích žáků na ni s láskou vzpomínají, zvláště na její hodiny vlastivědy, inspirované paní ředitelkou Gabrielou Mačenkou a doplňované vycházkami do okolí. Na školní výlety. Na neuvěřitelné množství vlastnoručně vyrobených vyučovacích pomůcek, zvláště k hodinám českého jazyka a počtů.

Byla to prostě Paní učitelka.

K. B.

KNIHOVNA

KNIŽNÍ NOVINKY DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

B. Cartland: Květy vášně

U. Eco: Pražský hřbitov

M. Fieber: Soukromé bludiště

V. Franc: Dobrý zločin

P. Fořt: Aby nám všem chutnalo

K. Kryl: Země Lhostejnost

J. Mára: Tajuplná Afrika

Z. Mrkáček: Ptáci Českého ráje

A. Quick: Až na popel

F. Uher: Podzimu neutečeš

E. Štanclová: Pohádky a hry z kouzelné skříně

Do dnešní sobotecké knihovničky jsme vybrali tři drobné svazečky, které vyšly v nedávných dnech a týkají se Sobotecka. Sluší se začít verši. Ty zastupuje nová čtyřicetistránková knížka **Josefa Brože Krajínou Českého ráje**. S ilustracemi zemřelého Josefa Marka ji vydalo nakladatelství PRESTAR Modřice. Lhotický více než devadesátiletý pan učitel (nar. 27. 1. 1921) ve své již asi dvacáté sbírce prochází svými verši celý Český ráj, jeho minulost i jeho přírodní krásy a vyznává se upřímnými slovy ze své lásky k němu. „A Humprecht s půlměsícem na věži / zálibně stále kouká po Kostí / a zve ji, že ji pohostí / že přes Vesec i za ní poběží“...

Jiným nadšeným poutníkem po Českém ráji je Mgr. **Petr Luniacek**, autor knížky **Putování za lidovou architekturou Jičínka** (České Budějovice, vl. nákladem 2012, 104 s., barevná fotografická příloha). Je narozen roku 1942 v Brně, povoláním programátor, zálibou šachista, fotograf a turista. Život ho zavedl do Liberce, Prahy a Českých Budějovic. V posledních letech si oblíbil Český ráj, zvláště jeho lidové stavby. Jezdí a chodí za nimi, fotografuje, pátrá po

jejich osudech, pořádá výstavy (např. Humprecht, Markvartice, Dolní Bousov, Bukvice) a píše o nich články a knížky. Ta zatím poslední představuje také široké okolí Sobotky. Formou turistických výletů a vycházek nás vede po krásných trasách našeho kraje. Není to však obvyklý turistický průvodce – ze všech stránek Luniaczkovy knížky cítíme, že neopisuje údaje jiných turistických průvodců, že každý metr trasy osobně prošel, prohlédl, procítil. Jeho cílem byly hlavně lidové roubené chaloupky a statky, které odborně detailně popisuje, ale s nadšením se zastaví na známých i méně známých vyhlídkách do kraje nebo u přírodních zajímavostí. Rozhodně stojí za to si tohoto turistického průvodce opatřit a alespoň některé trasy s ním projít.

A pak tu máme osmadvacetistránkový průvodce **Niny Seyčkové Muzeum Fráni Šrámka. Průvodce novou výstavou o životě a díle literáta**. (2012). Měl by ho mít v ruce každý návštěvník expozice, aby se k zážitku z ní mohl vrátet, případně plnit zadané úkoly.

K. B.

CO SI PŘEČTEME V NOVÉM ČÍSLE OD JEŠTĚDA K TROSKÁM (Č. 2/2012)

Hned na vstupní stránce nalezneme oslavnou Šrámkovu báseň *Sobotka* a pak několik slov ke dvěma letošním kulatým výročí života F. Š. (60 let od úmrtí, 135 let od narození) z pera literárního kritika **Dr. Vlastimila Hnízda DSc.**, který je velkým milovníkem Sobotky. Použil zde úryvek z knihy Jarmily Glazarové.

V roce sokolské slávy (150 let od založení a Slet) je zde článek od lomnické autorky **Mgr. Morávkové** a ještě redakční doplněk. Opět se v čísle představují dvě obce: obec Svijany a město Kopidlno, což je poučné čtení. I boje u Svijan v r. 1866 jsou zvláštním článkem připomenuty. Přečteme si o spadlé korouhvičce z věže Hod-

kovické radnice, pokračování o turnovském pěveckém souboru Fortuna, pokračování o historiku Fotrovi a k Sobotce se vztahuje příspěvek od Dr. Karola Bílka, doplňující a osvětlující úvahy o letech založení soboteckého koupaliště (viz minulé číslo). Čtenáři zde najdou další příspěvky podle vlastního zájmu.

Josef Jindra

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

EXKURZE DO LIDIC

Na začátku dubna jsme se s žáky osmého a devátého ročníku vypravili na exkurzi do Památníku Lidice. Jeho posláním je péče o trvalé uchování vzpomínky na vyhlazení Lidic a jejich občanů, kteří se 10. června 1942 stali obětí nacistické nenávisti a pomsty za smrt zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Od roku 2008 má připomínat také osud obce Ležáky, kterou Němci vypálili čtrnáct dní po Lidicích.

Příběh Lidic asi není třeba představovat. Muži byli na místě zastřeleni - nejstaršímu bylo 84 a nejmladšímu 14 let. Ženy byly odvezeny do koncentračního tábora Ravensbrück. Děti byly rozděleny -

buď je čekala převýchova v německé rodině, nebo cesta do Chelmná a plynová komora. Obec byla srovnána se zemí - domy byly zbořeny a vypáleny, rybník zasypán, hroby poškozeny a ostatky poházeny mezi ruinami.

Nic nemělo připomínat, že na tomto místě někdy stála vesnice. Zpráva o vyhlazení Lidic ale obletěla celý svět. Tento akt nacistické zločiny se stal impulsem pro ještě větší odpor proti hitlerovskému Německu. Na lidickou tragédii nezapomněli ani Češi, ani svět. Města a obce s názvem Lidice existují po celém světě - např. v Mexiku, v Illinois, v Brazílii. Existuje také řada škol, ulic, náměstí, pomníků a sadů s tímto jménem. Také mnoho žen a dívek dostalo podle této obce své jméno. Lidice nepřestaly žít, naopak se nesmazatelně vepsaly do mysli lidí z celého světa...

Mgr. Pavla Kozáková

GOTIKA JE, KDYŽ...

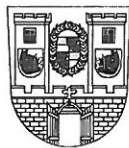

Navzdory velikým mrazům jsme se na začátku února vydali se žáky 7. ročníku do Anežského kláštera v Praze, abychom zde absolvovali program s názvem *Gotika je, když...* Tento klášter založila ve 13. století přemyslovská princezna Anežka Přemyslovna, sestra Václava I. Klášter se stal významným duchovním centrem ovlivňujícím dějiny našeho národa, ale také pohřebišťem Přemyslovců. Po smrti jeho zakladatelky však skončila doba rozkvětu a význam kláštera postupně upadal. V 18. století dokonce sloužil jako dílny, sklady a byty pro chudinu. Před demolicí v rámci "asanace

Starého Města" ho zachránilo úsilí Jednoty pro obnovu kláštera blahoslavené Anežky. Od roku 1963 byl rekonstruován pro potřeby Národní galerie.

Naším cílem bylo blíže poznat nejvýznamnější díla gotického umění a seznámit se s uměleckými technikami této doby. Snažili jsme se určovat náměty uměleckých děl, hledat v nich skryté symboly a významy. Na tuto akci navážeme v červnu exkurzí do Kutné Hory, kde se budeme věnovat zejména gotické architektuře.

Mgr. Pavla Kozáková

SOBÓTKA V SOBOTCE

Květen se již v posledních letech stal tradičním měsícem, kdy nás navštěvuje naše partnerská škola ze Sobótky. A jinak tomu nebylo ani letos, kdy jsme ve dnech 18. – 20. května přivítali naše polské přátele, abychom spolu strávili tři dny plné zábavy, poznání a pohody.

PÁTEK 18. 5. 2012

Po obědě a následném ubytování byl pro polské žáky připraven turistický výlet do okolí Sobotky. Čeští a polští žáci se sešli ve 14 hodin před budovou základní školy, kde byli následně rozděleni do osmi šestičlenných skupin. Každá skupina čítající tři polské a tři české žáky obdržela pracovní list s úkoly, které byly zadány v anglickém jazyce. Měly prověřit jejich znalosti v oblasti zeměpisu, přírodopisu, dějepisu a hudební výchovy. V neposlední řadě měly iniciovat komunikaci a spolupráci mezi žáky v rámci dané skupiny.

Trasa vedla ze Sobotky přes Nepřívěc a Stéblovce zpět do Sobotky s krátkou zastávkou u hotelu Ort. Žáci plnili všechny úkoly svědomitě a spolupráce ve všech skupinách probíhala na velmi dobré úrovni.

Na závěr výletu došlo před školou ke kontrole úkolů a vyhodnocení výsledků. Z reakcí polských i českých dětí bylo patrné, že je společné řešení úkolů bavilo a užily si i spousty legrace při zdolávání jazykové bariéry.

Večer se pak uskutečnila již tradiční diskotéka pod vedením DJ Erika. Ti, kteří neholdují taneční zábavě, měli možnost vybit přebytečnou energii v tělocvičně při hře volejbalu a basketbalu.

SOBOTA 19. 5. 2012

Na sobotu jsme si pro naše polské přátele nachystali celodenní výlet do Prahy. Cesta se však oproti našemu plánu poněkud protáhla, neboť polský autobus nebyl vybaven dálniční známkou, a tak

jsme jeli do našeho hlavního města po silnici vedoucí přes Poděbrady.

Po příjezdu do Prahy jsme se vydali turisticky známou „Královskou cestou“ skrz Pražnou bránu Celetnou ulicí až na Staroměstské náměstí. Blížila se jedenáctá hodina, a tak naše kroky směřovaly ihned ke Staroměstskému orloji. Poté, co se v oknech ukázalo všech dvanáct apoštolů, smrtka odzvonila a kochout ukončil zakokrháním celou podívanou, jsme zamířili ještě do Týnského chrámu. Po krátké prohlídce jsme však již spěchali k nábřeží Karlova mostu, kde jsme měli domluvenou výletní plavbu lodí po Vltavě. Mohli jsme tak našim hostům ukázat pražské památky z trochu netradiční perspektivy. Plavba byla za

nedošlo. Místo toho jsme po Starých zámeckých schodech sešli až k Valdštejnskému paláci, kde jsme Poláky provedli nádherně upravenými Valdštejnskými zahradami. Mohli zde obdivovat například krápníkovou stěnu skrývající zvláštní tváře nebo voliéry s výry až po volně se pohybující pávy. Ti bílí stáli obzvláště za zhlédnutí. Po této podívané již následoval přesun metrem na Václavské náměstí, následný přechod k autobusu a cesta zpět do Sobotky.

NEDĚLE 20. 5. 2012

I v neděli nám přálo slunečné počasí, a tak jsme ihned po snídani nastoupili do autobusu a vyrazili k Malostranskému náměstí. Doprovod nám tentokrát dělalo i několik našich žákyň, mohlo se tedy navázat na komunikaci, která započala mezi polskými a českými žáky již v pátek při plnění společných úkolů. V Besedicích jsme se napojili na žlutou turistickou trasu, která nabízela velké množství skalních vyhlídek. Kochat jsme se tak mohli pohledem na Suché skály, Pantheon, Frýdštejn, potažmo na celý Český ráj.

Cestou zpět jsme ještě zajeli na Kozákov, kde ti od-

vážnější absolvovali výstup na místní rozhlednu, z níž byl úchvatný rozhled. Veditelnost byla totiž více než dobrá, a tak jsme mohli spatřit i hodně vzdálené vrcholy naší vlasti. Dole na parkovišti pak chlapce jistě zaujala přehlídka vozů značky Porsche. Potom už jsme nastoupili do autobusu a nabrali směr Sobotka.

Po obědě se všichni účastníci třídního pobytu v Sobotce sešli v atriu školy, kde proběhlo loučení. Naším přátelům se zpět domů příliš nechtělo, z čehož lze usuzovat, že se jim návštěva u nás líbila. Budeme se tak těšit na další společné setkání, které proběhne tentokrát v polské Sobótce.

Mgr. Ondřej Laža a Radek Štaff

PO STOPÁCH ČESKÉ LITERATURY

Dne 21. 5. 2012 se naše třída, 8. A, vydala na literární exkurzi do Prahy. Autobusem jsme se dostali před Strahovský klášter, ve kterém se nachází Památník národního písemnictví a Strahovská knihovna, která obsahuje asi 200 000 svazků. Měli jsme možnost vidět Teologický sál, který obsahuje 16 000 svazků náboženské literatury a sbírku astronomických a zeměpisných globusů, a Filozofický sál, před kterým se nachází kabinet kuriozit, což je takové malé přírodovědné a historické muzeum. Filozofický sál obsahuje asi 50 000 svazků z oboru matematiky, fyziky, astronomie, historie a umění. Hodně zajímavá byla i dendrologická knihovna z roku 1825 se 68 svazky, které dokumentují dřeviny rostoucí u nás. Kdo chtěl, tak si ho mohl den zpříjemnit i prohlídkou Muzea miniatur poblíž Strahovské knihovny.

Poté jsme se vydali na Vyšehradský hřbitov, který je od 19. století

pohřebištěm nejvýznamnějších českých osobností. Podívali jsme se na hroby slavných osobností, jako jsou Karel

zlatým písmem zaznamenaná jména prvních patnácti osobností pochovaných ve Slavíně. Poté jsme se prošli k místu, kde měl podle pověsti skočit ze skály Horymír na Šemíkově.

Poslední zastávkou byly vyšehradské kasematy vybudované roku 1742. Chodby kasemat kopírují obvodové zdi hradeb, místy mají slepé výklenky. Přestože jsou vyšehradské kasematy velmi rozsáhlé, zpřístupněná část (dvě křídla) je dlouhá necelý kilometr. Chodby jsou zde 2 metry vysoké a 1,5 metru široké.

Tato exkurze se mi moc líbila, měli jsme možnost vidět něco, co se nám nenaskytne každý den, a proto jsme si prohlídku významných míst úzce spojených s českou literaturou a písemnictvím vyčutnávali na každém kroku.

Děkujeme našim učitelkám českého jazyka, že s námi tento zajímavý výlet podnikly.

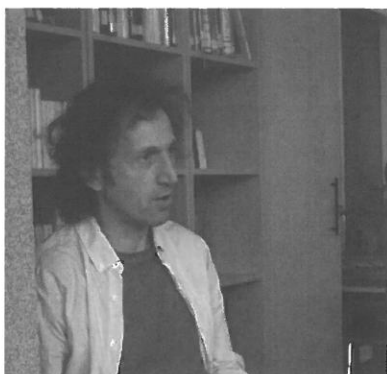
Michaela Hrušová, 8. A

Čapek, Bedřich Smetana, Karel Hynek Mácha, Božena Němcová, Jan Neruda, Josef Ladislav Turnovský, František Věncslav Jeřábek, Milada Horáková, jejíž hrob je pouze symbolický... Zhlédli jsme také Slavín, což je hrobka vévodící vyšehradskému hřbitovu vystavěná v letech 1889-1893 architektem Antonínem Wiehlem. Na přední stěně pomníku jsou

BESEDA SE SPISOVATELEM MARTINEM VOPĚNKOU

V pondělí 21. května 2012 se naše třída, 7. A, sešla ve školním klubu. Někteří ani nevěděli proč, ale všichni jsme měli velkou radost, že nám odpadá

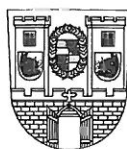

1. vyučovací hodina českého jazyka. Po chvíli se ve dveřích objevila nám už známá knihovnice Pavlína Havlová a za ní pan spisovatel Martin Vopěnka - český písničkář židovský spisovatel, cestovatel a v poslední době také publicista. Paní Havlová nám ho na úvod besedy představila a předala mu slovo. Nejdříve se pan spisovatel bohatě rozprávěl o svých cestách do Argentiny a na Antarktidu a poté už nám představil svou knihu Spící město. V této knize píše autor o dobrodružné cestě do světa, kde všichni rodiče spí a kde začíná nemilosrdný boj o přežití dětí ve světě zbývajících dospělých...

Na konci této zajímavé besedy nám pan Vopěnka nabídl již zmiňovanou knihu za atraktivní cenu.

Vít Černý, 7. A

BESEDA S PETROU BRAUNOVOU

Na 11. květen 2012 nám paní učitelka Turková zajistila besedu se spisovatelkou Petrou Braunovou. Druhou vyučovací hodinu jsme sešli do prvního patra, kde se beseda konala. Spolu se šestáky jsme byli vtaženi do vyprávění spisovatelky, která nám hned na začátek stručně shrnula svůj život a popsala, jak

se vůbec dostala ke psaní. Pak jsme se zaujetím všichni poslouchali napínavý úryvek z jedné její knížky. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého, například jaké „opletačky“ v praxi předchází vydání knížky. Na závěr nám spisovatelka představila svou tvorbu. Ten, koho knížky Petry Braunové opravdu zaujaly, a bylo jich hodně,

měl možnost si nějakou knihu objednat. Přestože tento literární žánr nepatří k mým nejoblíbenějším, beseda se mi líbila stejně jako ostatním spolužákům. Byli bychom rádi, kdyby takových setkání bylo více.

Jiří Resl, 7.A

ČARODĚJNICKÝ REJ

Pálení čarodějnic se stalo na naší škole tradicí. Tento zvyk poskytuje celou řadu možností, jak můžeme líčením zásadně změnit svou podobu.

Děti od prvních do pátých tříd si na pátek 27. dubna připravily čarodějnické kostýmy. Do zapáleného ohýnku v areálu školy pak mohly v přestrojení naházet lístečky s neřestmi, které během uplynulého roku napáchaly. Pak spustila hudba a čarodějové a čarodějnice si zatančili, zahráli hry a také se mohli zú-

častnit soutěží ve školní tělocvičně. Program pro své mladší spolužáky letos připravila 9.B.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat všem sponzorům. Jen díky jejich nezištnosti jsme mohli děti v průběhu dopoledne odměňovat drobnými cenami.

Alena Mocáková

DĚTSKÁ UMĚLECKÁ ČINNOST

STUDIO ŠRÁMKOVA DOMU V KRAJSKÉM KOLE SOUTĚŽE DĚTSKÁ SCÉNA

Divadelní soubor SŠD letos pod vedením Lady Blažejové ve třech skupinkách rozdělených víceméně podle věku vyprodukoval tři představení – **Neposlušná kůzlátka**, **Čarodějnice** a **Nejlepší střelec**. **Střelec** a **Kůzlátka** se probíjeli přes okresní kolo soutěže Dětská scéna do kola krajského, jehož průběh vám stručně popíšu.

V pátek 13. května se naše družina, sestávající z přibližně dvaceti dětí, jejichž přirozená rozjívenost byla ještě umocněna tím, že nikdo z nás ten den nemusel do školy, a jejich odvážné krotitelky a duchovní vůdkyně Lady Blažejové, ocitla v budově hradeckého divadla Drak, kde se přehlídka konala.

Mladší děti s **Neposlušnými kůzlátky** byly hned mezi prvními představeními a byly diváky celkem vřele přijaté. Děti, ač se mnohdy pohybují na samé hranici školního věku, totiž vždy

přiběhnou na jeviště s ohromnou energií a prostinký kratičký příběh si užijí tak, že tím dokážou pobavit a oslovit skoro všechny diváky. Potom následovalo několik hodin vyplněných sledováním našich konkurentů, návštěvou místního unikátního Labyrintu, interaktivního muzea loutek, hlučným občerstvováním a ještě hlučnějším krácením dlouhé chvíle při čekání na další představení.

A potom už jsme se museli připravovat na své představení my. Na tu přípravu jsme totiž byli umístěni do šatny za na naše poměry naprosto úžasné technicky vybaveným jevištěm, ze které jsme byli všichni u vytržení. Málo stačí k dětské radosti – šatna byla vybavena vlastní sprchou a čtyřmi či pěti zrcadly se žárovkami po stranách, přesně jako ve filmech.

Následně jsme si na pár desítek minut přivlastnili jeviště a jevištní tech-

niky a přizpůsobovali si scénu k obrazu svému a po těchto chvílích plných shonu jsme konečně začali hrát. Byli jsme možná trochu sešněrovaní nervozitou, ale po pár prvních reakcích publika jsme se uvolnili a na konci jsme si mohli vychutnat dlouhý potlesk.

Potom nám už nezbývalo než čekat na konec rozborového semináře s vedoucími souborů a porotci. Čekání nebralo konce a nebýt osvědčených zklidňovacích her jako městečko Palermo nebo mrkáč vrah, byli by členové našeho souboru nejspíš rozmetali celou budovu na kousky. Nicméně seminář nakonec přece jenom skončil a my jsme se celí napjatí odebrali do autobusu mířícího k našim domovům. Napjatí proto, že soutěž pokračovala ještě následující dva dny a porota vítěze tedy měla vybrat až v neděli.

A tak jsme se verdikt dozvěděli v pondělí. Lada Blažejová dostala čestné

uznání za pedagogickou práci s divokou smečkou kůzlat a přímým postupujícím na celostátní přehlídku dětské scény se stalo naše představení Nejlepší střelec! Takže v době, kdy toto píšu, se těším na týdenní pobyt ve Svitavách, kde se odehrává celostátní přehlídka nejlepších dětských divadel, a v době, kdy toto

čtete, jsem nejspíš celý šťastný, že tento kolotoč už mám za sebou. Každopádně jsem ovšem rád a hrdý, ať už v době jakékoli, že jsem se mohl účastnit takového úspěchu.

Kdybyste tedy náhodou nevěděli, co dělat 1. července, přijďte se podívat

nejen na čerstvé účastníky národní přehlídky, ale i na zbylá dvě letošní představení našeho souboru v rámci oslav padesátého výročí existence SŠD a šedesátého výročí úmrtí soboteckého básníka Fráni Šrámka.

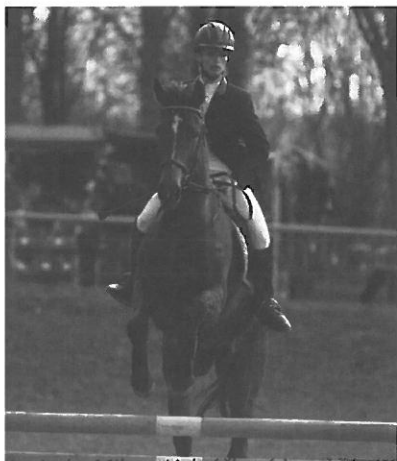
Adam Hošek

JEZDECKÝ KLUB

ZÁVODÍME NAPLNO...

Jezdecká sezona je již v plném proudu a proto si Vás dovolueme seznámit s dosaženými výsledky zástupců JK Sobotka v úvodní části této sezony. Parkurová, skoková část našeho klubu má již za sebou několik závodů.

Juniorka Milena Vokráčková je nejmladší jezdkyň soutěžního týmu JK Sobotka, foto: Lenka Janatková

Uvádíme umístění do 10. místa:

Zuzana Hošková – klisna Ereke vybojovaly 2. místo v parkuru ZM na domácím kolbišti pod Humprechtem.

Petra Hurčíková – valach Meridien:

4. místo v parkuru ZM v Horkách nad Jizerou

Lenka Matunová – klisna Kassia:

4. místo parkuru Z v Ptýrově

Veronika Havířová – valach Calimero:

1. místo v parkuru ZM v Horkách nad Jizerou

Milena Vokráčková – klisna Inaara:

9. místo v Sobotce v parkuru ZM, a 7. místo v parkuru ZM v Horkách nad Jizerou. Milena je současně naší nejmladší závodnicí, spadající do kategorie juniorů.

Ve vozatajské sekci sledujeme především výkony **Aleny Brixové**, která se s mladým **Aprilem** umístila v Semicích na 2. místě, o schůdek níž pak skončila v jihomoravském Mikulově. Její největší želízko v ohni je však valach **Desperado**, se kterým usiluje – nutno říci, že úspěšně – o nominaci na mistrovství světa v Portugalsku. Desperado zahájil výbornými výsledky na mezinárodních závodech v Kladrubech nad Labem a následovalo 3. místo z Police nad Metují, kde Alena v parkuru porazila polského vicemistra světa B. Kwiatka. A to jsou před Desperadem jedny z největších závodů v Evropě – rakouský Altenfelden.

Klisna Kassia s Lenkou Matunovou na Ptýrově, foto: Lenka Janatková

Z obou našich mezinárodních závodů lze zhlédnout reportáže z ČT4:

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/10150302913-jezdecvi/21247129621-mezinarodni-zavody-jezdeckych-sprezeni-kladruby/>

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/10150302913-jezdecvi/21247129329-jarni-zavody-jezdeckych-sprezeni-police-nad-metuji/>

JK Sobotka

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

březen

Dne 28. března zemřel v pozhnaném věku 89 let pan **Miroslav Vrabec** ze Sobotky, rodák z Libošovic.

Dne 31. března zemřela ve věku nedožitých 87 let paní **Věra Janoušková** z Dobšic.

duben

Dne 3. dubna nás ve věku 66 let po delší nemoci navždy opustila paní **Jana Foktová**, rozená Koťátková, ze Sobotky.

Na Velký pátek dne 6. dubna zemřel ve věku 91 let pan **Josef Svoboda**, nadporučík v. v., ze Sobotky.

Dne 7. dubna skonal ve věku nedožitých 78 let pan **Václav Jirků** ze Sobotky.

Dne 8. dubna zemřel ve věku nedožitých 89 let pan **Josef Krupička** ze Samšiny.

Dne 8. dubna ve věku 57 let zesnul pan **Jaroslav Holan** ze Staňkovy Lhoty.

květen

Dne 6. května zemřela náhle ve věku 89 let paní **Marie Havlíková**, rozená Rulcová z Vesce.

Dne 16. května ve věku 84 let skonal pan **Jaroslav Valášek** z Libošovic.

červen

Dne 3. června zemřel ve věku nedožitých 81 let pan **Jaromír Švarc** ze Sobotky.

Dne 4. června nás ve věku nedožitých 70 let navždy opustil pan **Josef Bláha**, televizní opravář ze Sobotky.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme touto cestou pohřební službě Krejčíkových v Sobotce. Jmenovitě paní Aleně Krejčíkové za uspořádání důstojného rozloučení s naší maminkou, paní Věrou Stránskou z Dolního Bousova.

Děkují dcera Dáša a syn Roman

Dolní Bousov 11. 5. 2012

JUBILEA

12. dubna 1932 se narodil sobotecký pan děkan **Zdeněk Maryška**. Stále čilý, pracující pan děkan je velmi oblíbený. Slouží mše svaté ve zdejších kostele, v Libošovicích a Dolním Bousově a Řitonicích. V kostele bývají svatby, křtiny, ale i pohřby. K osmdesátinám panu děkanovi přišli poblahopřát zástupci z vedení školy i města. Pan děkan krásně vyprávěl o svém životě, a kde všude působil. Studoval v Praze na bohoslovecké fakultě. 26. 6. 1955 byl s dalšími kandidáty vysvěcen na kněze v litoměřické katedrále. 28. 2. 1956 začínal jako kaplan v Březně u Mladé Boleslavi. Dále na dva roky zakusil pohraničí – Bečov u Mostu. Od května 1958 přesídlil do Tanvaldu, který byl pouhých 20 kilometrů od domova, Železného Brodu, kde se často stýkal s bratrem. Pak nastal den, kdy mu bylo navrženo odejít do vzdáleného kraje, do Jiřikova – Filipova. Vůbec netušil, jaké dílo ho tam čeká. Dílo se povedlo, díky Bohu. V roce 1985 došlo po celkové

generální úpravě ke slavnostnímu otevření poutní baziliky ve Filipově. Pan děkan začal uvažovat o možnosti působení v blízkosti domova, načež mu pan biskup Koukl navrhl Sobotku. Nyní je to již 22 let, co u nás pan děkan začal sloužit církevní obřady. Děkujeme mu za jeho slova povzbuzení i útěchy a přejeme mu hodně zdraví a spokojenosti.

20. 5. 2012 se dožil krásných 85 let pan **Vladimír Havránek**. Ač pražský rodák, v Sobotce žije už od svých tří let. Zde se i oženil, s manželkou jsou svoji již 63 let. Mají dva syny, čtyři vnoučata a sedm pravnoučat. Pana Havránka vždy velmi zajímalo letectví, krátkodobě byl i vojenským pilotem. Byl členem soboteckého Svazarmu. Po tři roky pořádal autokros, kde jezdily motokáry i „buginy“. Pracoval v IZOLU, dělal vedoucího v KOVO-DŘEVO. Byl vždy velmi činorodý a pracovitý. Před dvaceti lety však utrpěl vážný úraz, kvůli kterému je nyní upoután na invalidní vozík. Panu

Havránkovi přejeme hodně zdravíčka a pohody v kruhu jeho početné rodiny.

21. 5. 2012 se dožila úctyhodného věku 90 let paní **Věra Borovičková** ze Sobotky-Tyršovy ulice. Paní Borovičkové přejeme zdravíčko a spokojenost.

Paní **Zdeňka Fraňková** se narodila 26. 5. 1921 v Praze. Má dvě dcery. V Praze pracovala jako prodavačka v Automatu Koruna, později strávila také nějaký čas v Ústí nad Labem. Dnes už jí zdravíčko moc neslouží. I proto žije v Sobotce u jedné ze svých dcer, která se o ni společně s manželem stará. Je tady spokojená. Velikou radost jí dělají vnučky a pravnoučata. Paní Fraňkové přejeme hlavně zdraví a spokojenost.

Všem jubilantům přejeme zdraví a ještě hodně pěkných chvil se svými nejbližšími.

Hana Rulcová

SVATBY

28. 4. 2012

Zámek Humprecht

Stanislav Navrátil, Mladá Boleslav

Jana Tyrychtrová, Podkost

28. 4. 2012

Hrad Kost

Petr Polášek, Praha

Petra Beitlová, Praha

5. 5. 2012

Sobotka

Jan Saska, Liberec

Marta Lubinová, Liberec

12. 5. 2012

Zámek Humprecht

Martin Hudera, Mladá Boleslav

Eva Trnková, Děčín

2. 6. 2012

Zámek Humprecht

Michal Prokopec, Praha

Petra Horáková, Praha

8. 6. 2012

Hrad Kost

Zdeněk Moravec, Jičín

Lucie Tezourová, Hradec Králové

KULTURNÍ KALENDÁŘ

24. 5. 1642 zemřela majitelka kosteckého panství Polyxena z Lobkovic.

7. 6. 1802 se v Mladé Boleslavi narodil katolický kněz Antonín Kles; sloužil mj. v Sobotce, Libošovicích a Markvarticích.

21. 6. 1812 se narodil sobotecký lékárník a purkmistr Antonín Fierlinger.

25. 6. 1832 zemřel na Mladějově zakladatel České techniky František Josef rytíř Gerstner.

Velmi bohatý na letošní kulatá výročí je květen a červen roku 1862.

11. 5. se v Libunci narodil literární historik a národopisec Jan Jakubec.

17. 5. zemřel dovedný sobotecký truhlář Vincenc Hořejší.

20. 5. se narodil markvartický farář a náboženský spisovatel Václav Mikolášek.

A patří sem i tři lékařská výročí:

19. 5. se narodil dlouholetý sobotecký okresní lékař a porodník Josef Mrkvička.

27. 5. se narodil sobotecký městský lékař a kulturní činitel Josef Sedmidubský.

4. 6. se narodil MUDr. Štěpán Pecháček, který také krátce působil v Sobotce.

24. 6. 1872 zemřel sobotecký písmák Jan N. Dvorský.

29. 5. 1882 se narodil Bohuslav Luštický, řídící učitel v Horním Bousově.

21. 6. 1882 se v Sobotce narodila pěvkyně Ema Marešová-Scheinerová. Zemřela 19. 6. 1952.

28. 5. 1892 se narodil učitel a osvětový pracovník Sobotecka Alois Fikar.

15. 5. 1902 se narodil hudební skladatel Karel Chvalovský; učil též v Sobotce.

29. 5. 1902 se narodila učitelka Marie Pávová-Ježková; později v Sobotce vedla prodejnu knihy.

9. 6. 1912 se narodil vlastivědný pracovník Českého ráje a náš spolupracovník Ing. Antonín Otmar.

30. 6. 1912 zemřel sobotecký obchodník a vzduchoplavec František Šachmajer.

19. 5. 1922 zemřel slavný sobotecký kapelník Václav Mačenka.

15. 5. 1932 bylo otevřeno fotbalové hřiště pod Humprechtem.

8. 6. 1932 zemřel sobotecký ředitel školy a kulturní pracovník Josef Bureš.

26. 5. 1942 zemřel mladějovský a lavický učitel František Krchov.

1. 6. 1942 zemřel ředitel Okresní záložny hospodářské v Sobotce Josef Volf.

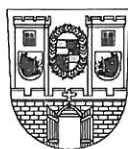
28. 5. 1962 zemřel kopidlenský lékař Miloslav Boudyš, přítel Fráni Šrámka.

19. 6. 1972 zemřel sobotecký učitel a básník Jan Boudyš.

17. 6. 1982 zemřel český historik Zdeněk Kalista, autor knih o rodu Černínů a spolupracovník našeho časopisu.

18. 5. 1992 zemřel vedoucí kina a předseda MNV v Sobotce Josef Žďánský.

25. 6. 2002 zemřel náš spolupracovník, historik Josef Hanzal.

ŠRÁMKOVA SOBOTKA 2012 JÁ PÍŠI VÁM...:) OD DOPISU K EMAILU

Sobota 30. června

19:30 sokolovna *divadelní představení Dora Viceníková: Korespondence V + W* (Reduta, Národní divadlo Brno) Vstupné: 250 Kč

Neděle 1. července

10:00 sál spořitelny *slavnostní zahájení 56. ročníku Šrámkovy Sobotky*

13:00 Šolcův statek – lapidárium *Vernisáž objektů Jaroslava Šafra*

14:30 zahrada Šrámkova domu *Oslava 50. výročí studia Šrámkova domu*

17:00 kostel sv. Maří Magdaleny *Koncert duchovní hudby – dětský pěvecký sbor Slavíčky a londýnské flétnové kvarteto Iflautisti*
Vstupné: 100 Kč

20:00 Šolcův statek – Galerie Karla Samšiňáka *Vernisáž výstavy grafik Bohuslava Reynka*

21:00 sál spořitelny *hudebně-literární pořad Zde tvůj život (básně a dopisy B. Reynka a Suzanne Renaud)*

22:30 zahrada Šrámkova domu *projekce filmu Gorila*

Pondělí 2. července

10:00 sál spořitelny *přednáška Prof. PhDr. Jana Hoffmannová, DrSc.: Proměny „epistolárního stylu“ ve 20. století (od dopisů Karla Čapka a V + W k dnešním formám soukromé korespondence)*

13:30 sál spořitelny *přednáška PhDr. Bohuslav Hoffmann, CSc.: Korespondence Mikoláše Alše s Marynou Kailovou a Aloisem Jiráskem*

15:00 Muzeum Fráni Šrámka *poslech rozhlasové hry Jan Zábřana: A jednu generaci pozhasínali jako světla* (2011)

16:30 zahrada Šolcova statku *vzpomínkové ohlédnutí a prezentace nové knihy Prof. Ludmila Budagovová: Můj život s českou literaturou + O literatuře a kultuře*

20:00 zahrada Šrámkova domu *koncert Jananas* Vstupné: 50 Kč

Úterý 3. července

10:00 sál spořitelny *přednáška Doc. Robert Adam, PhD.: Jazyková a slohová rozmanitost vlastenecké korespondence v polovině 19. století*

13:30 sál spořitelny *přednáška Prof. Jaroslava Janáčková, Prof. Alena Macurová: Komu, kdy, proč (z korespondence Boženy Němcové)*

15:00 sál spořitelny *Prezentace edičního projektu „Korespondence T. G. Masaryka“*

16:30 zahrada Šrámkova domu *Prezentace nakladatelství „Dybbuk“ a autorské čtení Michala Šandy*

19:30 Městské divadlo *divadelní představení Johann Wolfgang von Goethe: Utrpení mladého Werthera* (Činoherní studio Ústí nad Labem) Vstupné: 150 Kč

21:00 sál spořitelny *hudebně-literární pořad Absolut Puškin* Vstupné: 50 Kč

Středa 4. července

10:00 sál spořitelny *přednáška PhDr. Jiří Pavlík, PhD.: Epistolografie v počátcích křesťanství*

13:30 zahrada Šrámkova domu *literární pořad Komu svěříti tento list? (dopisy básníka Jakuba Demla před rokem 1918)*

15:00 Městské divadlo divadelní představení *Láska nás k lásce stvořila* (Dětské divadelní studio)
16:30 zahrada Šolcova statku *literární pořad Olomoučtí básníci v Sobotce*
19:30 Muzeum Fráni Šrámka *vernisáž výstavy a prezentace workshopů Večer v muzeu – Šrámek v novém*
22:00 zahrada Šrámkova domu *slavnostní otevření letního kina Alois Nebel* Vstupné: 50 Kč

Čtvrtek 5. července

10:00 sál spořitelny *přednáška Prof. PhDr. Viktora Viktora, CSc.: Jakýsi dvounohý oslík... (ke korespondenci a literární tvorbě Bohuslava Hasištejnského z Lobkovic, reprezentanta našeho latinského humanismu)*
13:30 Muzeum Fráni Šrámka *poslech rozhlasové hry Ernst Jandl: Chroptění Mony Lisy (2006/2007)*
16:30 zahrada Šrámkova domu *Autorské čtení Josefa Hrubého*
19:30 sál spořitelny *hudebně-literární pořad Veliký smutný tulák (korespondence Oty Pavla s jeho nejbližšími)* Vstupné: 50 Kč
22:00 Městské divadlo divadelní představení *Ať tyrkysová vlaštovka plácá křídly do perníku (Karavany 10 slov, Plzeň)*

Pátek 6. července

10:00 sál spořitelny *přednáška Doc. PhDr. Martina Šmejkalová, PhD.: Od zdvořilosti k nezdvořilosti v korespondenční komunikaci*
13:30 sál spořitelny *Prezentace nakladatelství „Host“ a edice „Česká knižnice“*
16:00 Muzeum Fráni Šrámka *poslech rozhlasové hry Kressman Taylorová: Adresát neznámý (2003)*
19:30 sál spořitelny *závěrečné vystoupení účastníků studentských dílen Večer dílen*
22:00 malý sál sokolovny *závěrečné vystoupení účastníků učitelské dílny Učitelská dílna*

Sobota 7. července

10:00 zahrada Šrámkova domu *závěrečné vystoupení účastníků dětské dílny Dětská dílna*
10:30 zahrada Šrámkova domu *maňáskové představení pro děti Jirka Polehňa: Znáte Kačenku?* Vstupné: 30 Kč
13:30 Městské divadlo divadelní představení *Dětské divadelní studio*

odpoledne zahrada Šrámkova domu *koncerty kapel Zamčená hlava, Smradlavý hračky a Tleskač* Vstupné: 100 Kč

Doprovodné akce:

V Galerii na schodech (Městská knihovna Fráni Šrámka) bude po celou dobu konání festivalu probíhat výstava **HOMELESS UNLIMITED** autorky Ivety Kopicové.

Ve dnech **2., 3. a 4. července** od 20:30 uvede Městské divadlo Mladá Boleslav na hradě Kostí letní představení **ROMEO A JULIE** od Williama Shakespeara. V režii Jakuba Špalka se v hlavních rolích představí Matouš Ruml a Veronika Kubařová. Vstupenky lze koupit v předprodeji v MIC Sobotka za 250 Kč, případně na hradě Kostí před představením za 290 Kč.

Ve středu **4. července** pořádá EXOD výlet na Brada s názvem **KŘÍŽOVÁ CESTA MICHAILA ŠČIGOLA**. Provádí sám autor, odjezd je naplánován na 12:45 od budovy ZŠ Sobotka.

V sobotu **7. července** proběhne **TŘEŠŇOVÝ JARMARK**. Od 7:00 se na náměstí můžete těšit na regionální produkty a rukodělné výrobky.

Johann Wolfgang von Goethe
Utrpení mladého Werthera

ÚTERÝ 3. 7., 19:30, MĚSTSKÉ DIVADLO
VSTUPNÉ 150 Kč, PŘEDPRODEJ V MIC

hraje Jan Janíkovský

výtvarná spolupráce Ester Houke a Štěpán Jirák
dramatizace, koncept a režie Marek Němec

ALOIS NEBEL

FILM TOMÁŠE LUHAČA, JAROSLAVA RUDÍŠE A JAROMÍRA 99
V HLAVNÍCH ROLÍCH MIROSLAV KROBOT, MARIE LUDVÍKOVÁ A KAREL RODEN

4. ČERVENCE 22:00 ZAHRADA ŠRÁMKOVA DOMU
SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ LETNÍHO KINA
VSTUPNÉ: 50 Kč

SOBOTECKÝ JARMARK

Tradiční slavnost na konci prázdnin – to je pro Sobotku její jarmark, který každoročně navštíví několik tisíc lidí. I letos, 24. srpna, přichází s nabitým programem. Brány se otevrou již v pátek večer večírkem pro nedočkavé. Na něm zahrají skupiny Komunální odpad a Smradlavý hračky.

Hlavní program ale začne v sobotu 25. srpna úderem deváté. Náměstí i městský park jsou plné řemeslnických stánků s ručně dělanými výrobky, tradičním jarmarečním zbožím a dalšími zajímavostmi. Návštěvníci si mohou pochutnat na pečených a grilovaných masech, langoších, trdelnicích, koláčích, klobásách i sýrech, které můžou zapít různými druhy pív, moravskými víny i nealkoholickými nápoji. Park i náměstí budou po celý den oživovat kejklíři, mažoretky a především hudební skupiny a interpreti. Dopoledne na náměstí zazní tradiční dechovka, doplněná cimbálkou a dixilandem, zatímco v parku se bude hrát pohádka. Odpoledne vystoupí písničkář Jiří Dědeček, populární Ivan Hlas, Zora Jandová s programem pro děti nebo blues rocková skupina Louisiana Alley. Večerním tahákem bude koncert skupiny Vypsaná fixa a o noční zábavu se postará skupina Vařák – revival Kabátů.

Celodenní vstupné je pouhých 80 korun a děti do 120 centimetrů mají vstup zdarma.

Více informací na www.sobotecky-jarmark.cz

Městské divadlo Mladá Boleslav

uvádí
na hradě
KOSTI

William Shakespeare
Romeo a Julie

Nesmrtelný příběh veronských milenců.

V hlavních rolích **VERONIKA KUBAŘOVÁ** a **MATOUŠ RUML**.

DERNIÉRA

2. ČERVENCE 2012 ve 20.30 HODIN

3. ČERVENCE 2012 ve 20.30 HODIN

4. ČERVENCE 2012 ve 20.30 HODIN

Cena vstupenky v předprodeji je 250 Kč.

Cena vstupenky zakoupené na místě je 290 Kč.

Vstupenky budou v předprodeji od **1. května 2012**.

Dopředaj vstupenek probíhá na hradě Kost vždy jednu hodinu před začátkem představení.

Předprodejní místa:

Městské divadlo Mladá Boleslav, Husova ulice 214,

tel. 326 329 269, www.mdmib.cz

Informační centrum Mladá Boleslav, Železná ul. 107,

tel. 326 322 173, 326 109 402, www.kulturambou.cz

Hrad Kost

tel. 493 571 144, 493 571 177, www.kinskycastles.com

Informační centrum Bělá pod Bezdězem

Masarykovo náměstí 140,

tel. 326 702 704, www.mzkzbelaz.cz

Informační centrum Doksy, Nám. Republiky 191,

tel. 481 872 067, www.doksy.com

Informační centrum Jičín, Valdštejnské náměstí 1,

tel. 493 534 390, www.wkzjy.cz

Informační centrum Mnichovo Hradiště,

Masarykovo náměstí 209,

tel. 326 776 739, www.mhhradiste.cz

Informační centrum Sobotka, Náměstí Míru 1,

tel. 493 571 587, www.sobotka.cz

Informační centrum Turnov, Nám. Českého ráje 26,

tel. 481 366 255-6, www.infocentrum-turnov.cz

Jiří Hubač
**GENERÁLKA
JEHO
VELIČENSTVA**

Komedie o tom, jak odvážná Korsičanka
zkrotí císaře Napoleona.

NAPOSLEDY

17. SRPNA 2012 ve 20.00 HODIN

18. SRPNA 2012 ve 20.00 HODIN

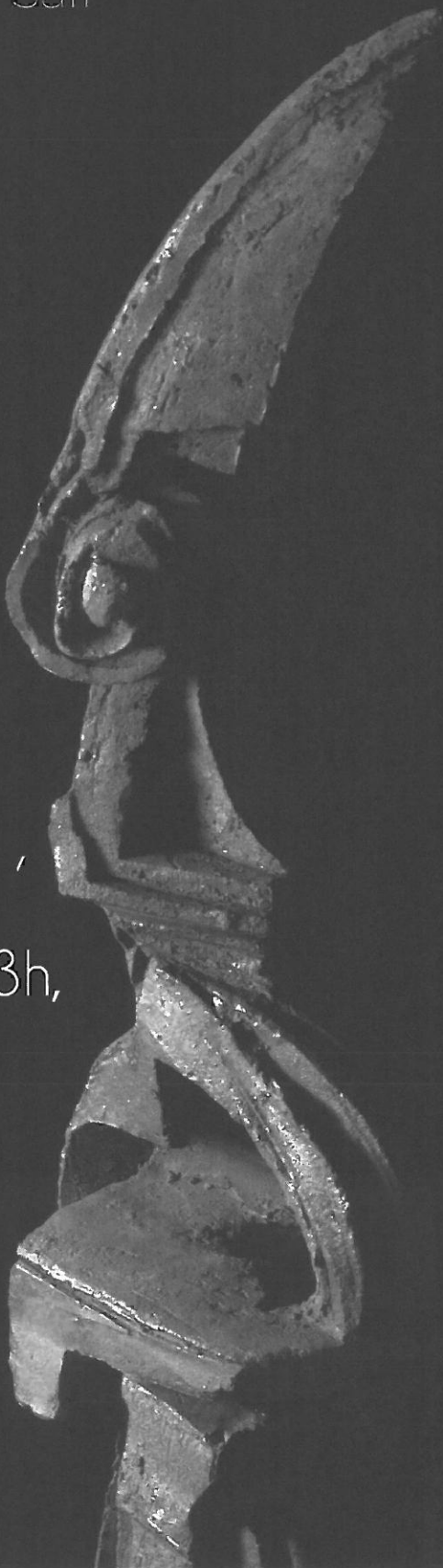
Blíže informace na www.mdmib.cz nebo v předprodejních místech.

Dovolujeme si upozornit, že informace o konání představení při nepříznivém počasí
obdržíte přímo na místě.

SO
CH
Y

Jaroslav Šafr

1. 7. - 31. 10.
vernisaž 1. 7. ve 13h,
vystoupí soubor
mužoretů ARTrosa

Lapidarium Solcova statku
v Sobotce

Otevření od 13h v úterý
do 17. listopadu
denně od 13h do 17h

www.lapidarium.cz
www.artrosa.cz

sdružení výtvarníků umění keramika

www.ndbrno.cz
www.ndbrno.cz
www.ndbrno.cz

ŽSD

WHITE LABEL
televizní agentura

smarbo

Porsche Brno
VW

LEXUS

METROPOLIS

Roche

BRNO
Stavba a výstavba Brna
podle projektu Městského úřadu Brno
příspěvková organizace

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jakub Novosad

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,

J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová, K. Soušková

Grafická úprava: Adéla Hošková

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 7. 2012